ŽUBOR

List učenika OŠ Vjenceslava Novaka godina XXVII br. 27 svibanj, 2010. cijena 10 kn

PROČITAJMO

Obilježili smo 150 obljetnicu rođenja Vjenceslava Novaka

Ekološki smo osviješteni…

Na Državnoj smotri učeničkih zadruga

Razvijali smo socijalne vještine…

Ugostili smo vukovarske goste

Intervju s Enom Ćorić,
nositeljicom crnoga pojasa u tae kwan dou i prvakinjom Hrvatske

Grupni rad učenika 2.a

Dragi naši čitatelji i čitateljice Žubora!

Kako nam se bliži još jedna školska godina, nadamo se da će za većinu biti uspješna, tako je pred nama novi Žubor. Prepun je vaših misli, ideja, uspjeha, lijepih riječi i želja.
Obnovili smo unutrašnjost nekih učionica, ukrasili ih školskim plakatima i zajedničkim fotografijama. Radosni smo zbog osvježenog prostora, osjećamo se ugodno i spremno za učenje. Svojom svestranom marljivošću, naša škola potvrdila je status europske eko škole. Trudit ćemo se i dalje zajedno ekološki, „zeleno“ misliti i što je još važnije djelovati. Želimo vam mnogo uspjeha, veselja i vedrine, stoga **žuborimo zajedno**.

Uredništvo

Žubor
list učenika OŠ
Vjenceslava Novaka
godina XXVII, br. 27
svibanj, 2010.
cijena 10 kn

Izdavač:
OŠ Vjenceslava Novaka,
Vile Velebita 15 a
10040 Zagreb
Tel.01/2853-800, fax: 2859-598
http: www.vnovak.hr
e-pošta: osvnovaka@zg.htnet.hr

Za izdavača:
ravnatelj Žarko Ćorić, prof.

Uredništvo:
Antonija Kravaršćan, 8.b,
Marina Aust, 8.b, Matea Čuljak 8.b,
Luka Galić 7.c, Nika Ćurlin 5.c,
Dora Petrović 6.d, Ines Trkulja 6.a

Voditeljica:
Sanda Damjanić, prof. i
Marija Gelo Lisičak, prof.

Suradnici:
učenici i voditelji literarne, likovne,
eko, informatičke i povijesne grupe,
učeničke zadruge, ŠŠK, učenici i
učiteljice nižih razreda

Naslovnica:
Mihaela Olujić, prof. likovne kulture

Fotografije:
novinarska grupa

Kazalo:

Eko kutak 4

Vjenceslav Novak 12

Novosti, zanimljivosti 15

Vukovar – naš ponos 22

Fotografija priča priču 25

Projekt Afrika 26

Susreti, posjeti, događanja 28

Zagreb kak imam te rad 34

Gea - zemlja 36

Astronomija 37

Naši mladi pisci 38

Projects 46

Duhovni kutak 48

Razvijanje socijalnih vještina 50

Naši najmlađi 52

Zabava 58

Horoskop 64

Eko kutak

Rad EKO grupe

Na Danu škole podigli smo EKO zastavu. Obilježili smo Svjetski dan voda, brinuli se o našem vrtu i odlaganju staroga papira. Uvijek pazimo na potrošnju električne energije i vode.

Dan voda

Slaganje kutija za stari papir

Susret Eko škola grada Zagreba u Oš Augusta Cesarca

Remete

U mjesecu rujnu u Remetama se održavala svečanost Dana kruha i zahvalnosti za plodove Zemlje. Svečanost je organizirala hrvatska udruga Lijepa Naša tako da je eko grupa također sudjelovala. Učenici naše škole uz pratnju profesora uredili su štand s plodovima zemlje i krušnim proizvodima. Svečanost je počela u 10:30 s kratkom procesijom i euharistijom. Poslije euharistije bila je zakuska starih jela našeg kraja te nastup Kulturno-umjetničkog društva koji je ponosno pokazao narodne nošnje Prigorja.

Marina Aust, 8.b

Eko kviz

Bilo je lijepo sunčano jutro kada smo krenuli u OŠ Rudeš na Eko kviz. Lijepo su nas primili te odveli do učionica u kojima smo pisali pisani dio natjecanja. Test je sadržavao pitanja iz biologije, kemije, ekologije, geografije i vjeronauka. Nije nam se činio pretežak pa smo ostvarili vrlo dobar rezultat. Anja, Marina, Laura i ja, imale smo dovoljno bodova da se plasiramo na 3. mjesto ljestvice prvoga dijela. Poslije toga čekao nas je teži zadatak – prezentacija koju smo pripremili. I ovdje nas je pratila sreća i svoj posao odradile smo dobro tako da je škola čak dobila i pohvalu. Nakon toga, u slobodnom dijelu, vrijeme smo proveli u školskoj dvorani gledajući filmove i čekajući rezultate. Vrijeme je sporo prolazilo. Pred sam polazak doma, profesorice su nam prenijele radosnu vijest – Marina, Anja, Dora i Laura idu dalje! Tako smo se nas četiri pripremile za usmeno ispitivanje. Bile smo prve na redu pa smo imale tremu. Srećom, znale smo odgovore na postavljena pitanja te smo osvojile 3. mjesto i odlazak na Državno natjecanje u Puli!!

Dora Petrović, 6.d

Ekološki kviz Lijepa Naša

Dobrim rezultatom na županijskom natjecanju Eko grupa naše škole zasluženo je sudjelovala na* Državnom svehrvatskom ekološkom kvizu Lijepa Naša*. Natjecanje je održano od 12. ožujka-14. ožujka 2010. god. u Puli. Našu Eko grupu činile su učenice Laura Kavalari, Dora Petrović, Anja Vuković i moja malenkost u pratnji prof. Božice Čuić.

Prvi dan

Polazak je bio u sedam sati s autobusnog kolodvora. Iako je bilo jutro, prof. Čuić dočekala nas je s osmijehom na licu. Put je bio dug. U autobusu smo se sprijateljili s učenicama iz OŠ Rudeš. Bile smo smještene u hotelu Palma u dvije hotelske sobe. Hotel je bio divan, okružen je zelenilom i ima pogled na more. Ovaj dan za mene je bio velik jer sam prezentirala naš istraživački rad o kiselim kišama. Na redu za prezentiranje bili smo posljednji što mi se baš nije svidjelo, ali tješila sam se misleći kako šećer uvijek dolazi na kraju. Dok su ostali učenici prezentirali, mi smo se šetali i upoznavali okolicu hotela. Prezentacija je dobro protekla, bila sam zadovoljna. Poslije večere, družili smo se s ostalim sudionicima.

Drugi dan

Dan je bio topao i vedar. Danas smo pisali testove. Svaki učenik dobio je test od 10 pitanja s područja biologije, kemije, geografije i vjeronauka. Poslije pismenog išli smo u razgledavanje Pule. Kroz Pulu nas je vodio vodič koji nam je pokazao pulske znamenitosti. Iako ovo za mene nije bio prvi posjet Puli, ona me je opet očarala svojom ljepotom. Najviše me se dojmio amfiteatar. Kad smo se vratili u hotel bili su izvješeni rezultati. Bili smo na 12. mjestu. Zadovoljni rezultatom posjetili smo veliki akvarij koji se nalazio u blizni hotela. Akvarij je bio zanimljivo uređen i u njemu smo mogli vidjeti mnoge stanovnike podmorja. Navečer je bilo zatvorenje natjecanja i podjela nagrada. Poslije zatvaranja održan je zabavni program s glazbom.

Treći dan

Došao je zadnji dan našeg druženja. U devet je bio polazak za Zagreb. Oprostili smo se s Pulom i novim prijateljima. U autobusu nismo mnogo pričali, valjda zbog umora od prijašnjih dana. Na kolodvoru s osmjesima na licima dočekale su nas naše obitelji. Sudjelovanjem na natjecanju naučila sam mnogo toga, upoznala nove ljude i skupila puno lijepih uspomena.

Marina Aust, 8.b

SMOTRA UČENIČKIH ZADRUGA U PULI

Ponedjeljak

Autobus prepun zagrebačkih zadrugara uputio se prema Puli. Tamo ćemo provesti sljedeća četiri dana družeći se i izlažući radove. Nas tri zadrugarke: Dora, Ivona i Ines, iz OŠ Vjenceslava Novaka, odnosno Učeničke zadruge „Listek“ predstavljat ćemo naše radove. Putujući nestrpljivo smo iščekivale trenutak kada ćemo doći i vidjeti naš hotel i hotelsku sobu. Dan je bio sunčan pa nam je petosatno putovanje prošlo u trenu. Uskoro smo ugledale plavo more, puste plaže i prekrasne hotele uz obalu: stigli smo na puntu Verudelu kod Pule, a odsjeli smo u hotelu Brioni. Naše tri profesorice (prof. Vesna, Mihaela i Orlanda) pomogle su nam da se smjestimo. Soba je imala pogled na more.

Utorak

Od samog jutra su se svi užurbali jer smo morali do dvanaest sati postaviti i urediti svoj izložbeni prostor. Kasnije smo otišli na objed u restoran. Popodne smo se spremali za otvorenje XXI. smotre učeničkih zadruga. Obukla sam šestinsku nošnju za izlazak pred komisiju. Morala sam im opisati što radimo u zadruzi (tapiserije, oslikavanje stakla, kaširanje, mozaik, narukvice, ogrlice,...) i postupak izrade. Ivona je opisivala i istovremeno oslikavala staklo. Komisija nas je pohvalila i otišla do sljedećeg izložbenog prostora. Naše tri profesorice bile su zadovoljne izlaganjem.

Srijeda

Cijeli dan smo posvetile prodaji zadrugarskih radova. Isto tako i mi smo obilazile druge izložbene prostore, divile se radovima i kupovale sitnice za uspomenu. Istodobno profesori i voditelji imali su predavanje i prezentaciju. Nakon toga smo se uputili na Svečano zatvaranje smotre. Slijedio je zabavni program uz karaoke.

Četvrtak

Nakon doručka spakirali smo svoje izloške. Stvari u sobama već su bile spremljene pa smo tužne zbog odlaska odlučile prošetati šljunčanom plažom nedaleko hotela. Prije samog povratka stigli smo još razgledavati prekrasni stari grad Pulu.

Pula mi se veoma svidjela: ima prekrasno plavo more i prepuna je povijesnih znamenitosti. Razgledavali smo luku grada Pule, brodogradilište «Uljanik». Svima nam je dobro poznata Antička arena, slavoluk Sergijevaca (jedna od bivših vrata Pule, a smatra se da su nekoć bila pozlaćena). Pogledali smo iskopine stare kuće jedne rimske obitelji i Augustov hram.

Pozdravili smo se s novostečenim prijateljima te pomalo tužni i nostalgični otišli u autobus i krenuli prema Zagrebu. U Zagreb smo stigli oko osamnaest sati te se ispred naše škole pozdravili s profesoricama i krenuli kući. Uistinu, bilo nam je prekrasno! Veliko HVALA svim profesoricama što su nam omogućile da vidimo Pulu. Hvala na svemu, a pogotovo na uspomenama!

Ines Trkulja, 6.a

Eko-etno sajam

U mjesecu listopadu u Areni Zagreb održavao se Međunarodni Eko-etno sajam proizvoda i usluga ruralnih područja. Na sajmu su se predstavile županije naše države te susjednih država. Predstavnici svojih županija i država na najbolji mogući način pokušali su predstaviti tradiciju i običaje svoga kraja. Načini predstavljanja bili su različiti, moglo se degustirati narodna jela, vidjeti plesove i narodne nošnje županija. Naša zadruga Listek također je sudjelovala izlaganjem svojih radova. Učenice zadruge u pratnji voditelja imale su prodajnu izložbu.

Marina Aust, 8.b

Vjenceslav Novak

Obilježili smo 150. obljetnicu rođenja Vjenceslava Novaka čitajući njegova djela. Evo nekih zapažanja učenika 7. razreda:

PRIPOVIJEST O MARCELU REMENIĆU

S uzbuđenjem sam čitala ovu novelu. Glavni lik je Marcel Remenić, mlad čovjek koji ništa ne radi, a zanimaju ga samo najfinija odijela, kravate, cipele. Pisac je vrlo uvjerljivo dočarao njegovu ovisnost o odjeći i obući. Novela je zanimljiva i poučna jer poručuje kako svaka ovisnost, pa tako i ova o odjeći, može dovesti do tragedije.

Iva Markuš, 7.a

Marcel je naslijedio mnogo novaca i mogao si je priuštiti sva ta silna odijela i cipele. Zbog prolivene juhe na hlačama doživio je srčani udar. Zaista, vrlo zanimljivo i poučno djelo.

Anamarija Zajec, 7.a

V. Novak je ovom novelom dotaknuo vrlo osjetljivu temu koja je prisutna i u današnjem društvu. Na pomalo šaljiv, ali uvjerljiv način pisac ukazuje na problem opsjednutosti izgledom i odjećom koja je glavnog junaka koštala glave.

Valentino Hrnčir, 7.b

Novelu možemo povezati s današnjim životom. Sve je više ljudi koji opsjednuti mnogim stvarima i ritualima današnjice. Preporučujem je i odraslima jer je vrlo poučna i korisna.

Ena Ćorić, 7.b

Novak je ovom novelom ismijao, ali i poučio kako je mala crta koja odvaja normalu od ovisnosti. Čitajući djelo, naučio sam da sve što radim, moram raditi umjereno.

Ivan Žugec, 7.b

NEZASITNOST I BIJEDA

U ovoj pripovijetci pratimo siromašnu obitelj koja je htjela školovati sina, ali nije imala novaca. Majka i sin Đuro pokušavaju doći do stipendije, ali to je nemoguće u svijetu u kojem vlada nepravda. Dok marljivi učenici poput Đure nemaju pravo na školovanje i normalan život, dotle bogati uživaju u raskoši i stipendiji. I u ovoj je pripovijetci Novak opisao kakav je život u bijedi nasuprot onih koji su uvijek nezasitni.

Antonela Gašpar, 7.b

Novak pokušava dočarati jad tog vremena na vrlo realističan način čineći time pripovijetku zanimljivom. Opisom borbe siromašnog studenta s jedne strane i lagodnog života bogatog studenta s druge, čini kontrast koji je i danas primjetan u društvu.

Bruna Deronja, 7.b

U GLIB

Ova pripovijetka mi se svidjela jer se pisac usredotočio na probleme mladih ljudi. Naime, u pripovijetci opisuje siromašnog mladića koji sa sela dolazi u grad ne bi li upisao fakultet. U velegradu pronalazi stan i suočava se s velikom problemom oko stipendije. I danas mnogi mladi proživljavaju iste situacije pa je zato pripovijetka vrlo uvjerljiva.

Petar Novaković, 7.b

U pratnji profesorica hrvatskoga jezika te učenica sedmoga i osmoga razreda uputio sam se na grob Vjenceslava Novaka čije ime nosi naša škola. Brižljivo sam se spremao jer sam u društvu bio jedini dječak. Došavši na okretište, ušli smo u tramvaj i krenuli put glavnog zagrebačkoga trga koji nas je dočekao okupan suncem. Vrijeme je opet proletjelo u radosti i smijehu. Zagrljeni, nasmijani i dobro raspoloženi fotografirali smo se za uspomenu. Prošetali smo se do stanice na kojoj smo pričekali autobus za Mirogoj. Stigavši na odredište, čekali smo naše profesorice koje su kupile cvijeće i svijeće. Vidjeli smo mnogo grobnica znamenitih ličnosti, velikana našega naroda. Iz daljine se nadziralo pozlaćenim slovima ime i prezime našega velikog pisca Vjenceslava Novaka, a u donjem redu imena članova nje-

IZ VELEGRADSKOG PODZEMLJA

Pripovijetka je napisana vrlo stvarno. Pisac je iznio mnoge probleme tadašnjeg društva: problem vezan uz traženje posla, siromaštvo, glad, život u mračnom i vlažnom podrumskom stanu, alkoholizam, položaj žene u društvu, nasilje u obitelji. Svi su likovi vjerno prikazani, a najviše ih je prikazao socijalnom i psihološkom karakterizacijom. Pun doživljaj likova popraćen je izvrsnim opisom vanjskog i unutarnjeg opisa.

Ana Gradinjan, 7.a

Pročitala sam vrlo tužnu i potresnu pripovijetku. Mika se nakon posla i potrošenog novca pijan vratio kući i nasmrt pretukao najmlađe dijete. Lucija, njegova žena, utješila ga je i oprostila mu. Takve se stvari, nažalost, događaju i danas.

Valentina Lončar, 7.b

Ova pripovijetka snažno **me** dojmila. Upoznala sam siromašnu obitelj i njihove probleme. Mika je pod utjecajem alkohola pretukao svoju kćer Evicu koju je jako volio. Sebe je krivio za njenu smrt, ali njegova ga je žena uvjeravala da nije kriv on, već alkohol. Pouka ove pripovijetke je da je alkohol najveći neprijatelj zbog kojeg se čine grozne stvari.

Nissa Graberski, 7.b

Pripovijetka govori o životu obitelji koja živi u malom i vlažnom podrumskom stanu. Nemaju dovoljno novaca za hranu i odjeću. Svi su likovi dobro okarakterizirani, a pogotovo Mika, glavni lik i ovisnik o alkoholu. Osnovna misao je da nas alkohol polako ubija i da pijani čovjek ne zna što čini.

Luka Grubić, 7.b

NA GROBU VJENCESLAVA NOVAKA

gove obitelji. Dojmila me se jedna zanimljivost. Primijetio sam da je jedan njegov potomak živio skoro 100 godina. Na grobnici su počele rasti divlje ruže. Željeli smo učiniti nešto pa smo se potrudili počistili grob, a zapalili smo i svijeću. Pomolili smo se te napravili još nekoliko fotografija za uspomenu. Posjetili smo zatim i grob prvoga hrvatskoga predsjednika doktora Franje Tuđmana. I ondje smo zapalili svijeću, pomolili se i fotografirali. Na grobu je zlatnim slovima uklesano: Sve za Hrvatsku, Hrvatsku ni za što. Ispunjeni nekim čudnim mirom i spokojem, ali i ponosom zbog svega doživljenoga, s ushićenjem smo prihvatili prijedlog naših profesorica da se u ime velike 150.obljetnice rođenja našega književnika počastimo u poznatoj slastičarnici „Vincek". Puni dojmova sretni smo se vratili svojim kućama.

Petar Novaković, 7.b

SURADNJA S MODROM LASTOM

OBLJETNICE

Književnik i učitelj

Prije 150 godina u Senju se rodio Vjenceslav Novak, jedan od najznačajnijih hrvatskih pripovjedača

Vjenceslav Novak je u književnost ušao 1881. godine, baš kada ju je napustio veliki August Šenoa, njegov najveći književni uzor.

Rođen je 11. rujna 1859. u Senju, drevnom uskočkom gradu koji je proslavio svojim perom.

Senj – Zagreb – Prag

U Zagreb je došao kako bi završio učiteljsku školu, a učiteljevati je počeo u rodnom Senju. Učiteljsko iskustvo i dar za glazbu pomogli su mu da u Pragu završi konzervatorij te postane učitelj glazbe i autor niza knjiga o glazbenoj teoriji.

Kukuruz važniji od umjetnika

Život mu nije bio nimalo lak. Pisanje mu je bila istinska potreba, a pisao je uglavnom noću, umoran od zahtjevnoga učiteljskog posla i obveza prema brojnoj obitelji (imao je šestero djece). Živio je u lošim uvjetima: veći i bolji stanovi bili su za njega preskupi, pa se morao zadovoljiti malim stanom, u kojemu je bio izložen buci vlastite djece. Jednom je čak zamolio nekoga bogatog čovjeka koji se razmetao svojim domoljubljem da mu omogući miran literarni rad u svojemu praznom dvorcu na Josipovcu, ali domoljub ga je odbio riječima da onda ne bi imao kamo spremiti kukuruz.

Junaci iz svih društvenih slojeva

U svojim je djelima oslikao senjsko plemstvo i njegovo propadanje, zatim trgovce, obrtnike, sluge, intelektualce, umjetnike i radničku sirotinju te tako obuhvatio sve slojeve društva, pokazujući osobite simpatije prema bijednima i poniženima. Neke njegove pripovijetke socijalne tematike, poput pripovijetke *Iz velegradskog podzemlja*, pripadaju među najbolje pripovijetke hrvatske književnosti uopće, a roman *Posljednji Stipančići* može se mjeriti s velikim djelima europskog realizma.

Dobar, pravedan i savjestan učitelj

Kao pisac, Vjenceslav Novak je ostavio neizbrisiv trag u hrvatskoj književnosti ponajprije kao dobar psiholog i moralni kroničar svojega vremena. Kao učitelj dobivao je najviše ocjene među svojim suvremenicima. Do kraja života predavao je glazbu u zagrebačkoj učiteljskoj školi. Učenici su ga poštovali i voljeli. Njegova topla i znalački osmišljena predavanja mnogim su učenicima ostala u dubokom sjećanju.

Umro je u Zagrebu 1905. godine. Na vijest o njegovoj smrti u čaospisu *Domaće ognjište* u jednome od mnogih potpisanih i nepotpisanih osvrta pisalo je: *Bio je vrstan književnik i učitelj.*

Priredila **Aleksandra Kulari**

Tekst objavljen u Modroj lasti

Novosti, zanimljivosti

Intervju
s učenicom 6.d razreda Stelom Markovic

Sve se stigne!

Stela Marković je učenica 6. d razreda OŠ Vjenceslava Novaka koja pohađa i Školu za klasični balet. Razgovarali smo s učenicom kako usklađuje plesne i školske obveze.

Što te potaknulo da kreneš u baletnu školu?

Prije pet godina čitala sam časopis i vidjela sam baletne papučice. Odmah sam htjela postati balerina. Sve je teklo vrlo brzo, prošla sam audiciju sposobnosti i glazbenu audiciju. Zatim sam ispunila upisnicu i bila sam upisana.

Kako se postaje profesionalna balerina?

Prvo se završi osnovna i srednja škola za balerine. Tek onda slijedi usavršavanje, koje se najčešće odvija u inozemstvu jer u Hrvatskoj nema plesne akademije.

Koliko jedna osnovna škola baleta traje?

Traje 4 godine + 2 dodatne, pripremne godine. Na svakoj godini postoje 2 razreda. Prva godina služi kao priprema tijela za bavljenje baletom, a posljednja, produžna godina, služi za usavršavanje plesne tehnike i vrlo je cijenjena pri up-

isu u srednju školu, iako nije obavezna. Imamo po dva predmeta svake godine plus sat razrednika jer imamo razrednike kao i u svakoj školi. Predmeti su: klasični balet, solfeggio, povijest plesa, klavir, povijesni plesovi, karakterni plesovi i ples u kazalištu.

Ima li u baletnoj školi ocjenjivanja i je li teško dobiti visoku ocjenu?

Naravno da ima ocjenjivanja, a ocjena ovisi o trudu i radu tijekom godine kao i u običnoj školi.

Na koliko si do sada natjecanja bila i gdje si sve nastupala?

Bila sam na oko 8 - 10 natjecanja, a nastupala sam na raznim priredbama, prezentacijama i predstavama u HNK-u, u Orašaru i kazalištu Trešnja, te nekim drugim manje poznatim kazalištima.

Koja je osnovna oprema u baletnoj školi i kako se nabavlja?

Dio opreme su obične baletne papučice, špic-papučice, karakterne cipele, povijesne cipele, hiton i spačka (suknjice), dres, bijele ili crne najlonke, pribor za punđu, grijači i .... dobra volja. Sve potrebno nalazim u Zagrebu: u Medulićevoj, Medvedgradskoj i Vlaškoj ulici. Uz njih moram kupiti i kapice (one služe kako ne bi došlo do ozlijede prstiju i stavljaju se na prste prije stavljanja baletnih papučica), vezice za špice (one se vežu oko noge)

Postoje li neka ograničenja koja idu uz balet – moraš li paziti na težinu i nositi punđu?

Punđe su obvezne, nosimo ih kako bi nam se bilo lakše kretati, a i iz estetskih razloga. U osnovnoj školi nema ograničenja težine, no u srednjim se školama treba više paziti, preporučeno je da se ne jede iza 18 sati. Jedem bez ograničenja jer naporno treniram pa potrošim sve što unesem, pa čak i čokoladu!

Kako uspijevaš uskladiti školske obveze i balet; biti odlična učenica i jedna od najboljih balerina na svojoj godini?

Planiram se baviti baletom jednog dana. Znam da je to vrlo trnovit i težak put pa se zato sada posebno trudim i naporno radim. Svaki dan na baletu provedem 3 – 4 sata, a odličan sam učenik jer slušam na satu, redovito pišem zadaće i naravno učim. Za učenje koristim svaki slobodan trenutak - učim u tramvajima, odmah kad dođem iz škole, kad se vratim s baleta... Nalazim vremena i za društveni život, kao što su čitanje, glazba... *Kada nešto želiš, sve se stigne!*

Misliš li da si u nekim stvarima uskraćena i da si se puno toga odrekla zbog baleta?

Dosta toga sam se odrekla. Ponekad mi je žao, ali jako volim balet i neću nikada odustati od njega pa ni u najtežim trenutcima. Osim toga, imam veliku potporu svojih roditelja koji dolaze po mene svaki put kada mi je balet do kasno uvečer i to mi je velik poticaj!

Što želiš poručiti djevojkama koje se žele baviti baletom?

Balet nije jednostavan i iza onoga što vidite na pozornici krije se mnogo rada i truda. Usprkos svemu, balet je jedna predivna umjetnost u kojoj treba uživati!

Dora Petrović, 6.d

Razgovor s Enom Ćorić nositeljicom crnoga pojasa u tae kwan dou i prvakinjom Hrvatske

Obećala sam sebi da zbog tae kwan doa škola ne će ispaštati

U našoj školi skriva se pravi talent. Ena Ćorić, nositeljica je crnoga pojasa, mnogih medalja i pehara te odlična učenica 7.b razreda.

Reci nam nešto ukratko o sebi.

Zovem se Ena Ćorić. Idem u 7.b razred. Odlična sam učenica, a tae kwon do treniram već osam godina. Počela sam kao petogodišnjakinja gledajući i prateći svog starijeg brata na natjecanjima. Prije sam trenirala u TKD klubu Rugvica, a sada sam se premjestila u TKD klub Dubrava.

Nositeljica si crnog pojasa…

Da. To je najviši pojas u tae kwan dou, a ja ga nosim već dvije godine. Da bi se do njega došlo, moraš znati i pravilno izvesti sve udarce. Moraš naučiti svih osam forma koje i nisu baš lagane. Svaka zahtijeva određene tehnike i udarce. Polaganje se odvija pred komisijom.

Što ti znači tae kwon do?

Tae kwon do mi je trenutno samo hobi, ali bih htjela doživjeti i profesionalni uspjeh jer ne želim da sav taj moj trud i godine treniranja budu uzalud. I u budućnosti se namjeravam njime baviti. Trenirala sam mnogo sportova, ali njihovi termini su se podudarali s tae kwon doom i zbog toga sam polako odustala od svega jer mi je tae kwon do najvažniji. To je vrlo zahtjevan šport i zahtijeva svakodnevno treniranje i vlastito napredovanje.

Treninzi i škola?

Treninge imam svaki dan po dva sata. Tijekom praznika treniram i dva puta dnevno. Meni je lakše nego ostalima. Naime, moja školska smjena stalno je ujutro, a treninzi su popodne tako da nemam nekih većih problema pri planiranju i usklađivanju nastave i treninga. Kada dođem iz škole, mama me uvijek dočeka sa zdravim i ukusnim objedom. Nakon toga napišem sve zadaće i naučim sve što treba. Obično mi ostane sat ili dva do treninga, a to vrijeme iskoristim za trčanje nekoliko krugova radi dodatne kondicije. Zatim odlazim na dvosatni trening. Vraćam se kući oko 22 sata umorna i iscrpljena, no zbog toga tae kwan dou nikada ne ću napustiti. Trudit ću se da budem sve bolja i bolja unatoč osvojenim medaljama i uspjesima. Isto tako uspješno mislim obavljati i svoje školske obveze. Dala sam si truda i obećala sama sebi da zbog tae kwon doa škola neće ispaštati.

Vlasnica si mnogih medalja…

Imam najviše zlatnih medalja, njih oko 45, zatim 8 srebrnih te isti broj brončanih medalja. Pehara imam ukupno 12. Proglašena sam pet puta najboljom kadetkinjom turnira te tri godine za redom najboljom kadetkinjom u klubu. Jako sam zadovoljna i ponosim se tim uspjesima. Ipak, najdraži mi je uspjeh medalja s Državnog prvenstva 2008. gdje sam postala hrvatska prvakinja u kategoriji do 41 kilograma.

Koje si sve zemlje posjetila na putovanjima?

Bila sam u Češkoj, Njemačkoj, Austriji, Srbiji, BiH,Mađarskoj, Švicarskoj i Sloveniji. Grad u kojem odsjedamo, rijetko mogu razgledati jer nemamo baš mnogo slobodnog vremena. Na put krećemo obično petkom ujutro kako bismo stigli navečer, obavili vaganje te se odmarali do sutrašnjih borbi. Poslije natjecanja obično pakiramo stvari i krećemo kući. Ipak, najdraža mi je Njemačka jer sam tamo rođena, a najljepše mi je bilo u Češkoj jer smo obišli brojne kulturne znamenitosti. Također sam upoznala mnogo zanimljivih vršnjaka koji su mi postali jako dobri prijatelji.

Imaš li neki sportski uzor?

Moj uzor je Martina Zupčić s kojom imam zadovoljstvo trenirati. Divim joj se jer je osvojila 3. mjesto na Olimpijskim igrama 2008. u Pekingu.

Misliš li da je tae kwon do nedovoljno popularan šport?

Smatram da nije dovoljno medijski eksponiran jer je to dobar šport koji ti pomaže ostaneš u kondiciji.

Jesi li se ikad susrela sa nepravednim dosuđivanjem na turnirima?

Jesam, na Feniks openu su me nepravedno diskvalificirali jer sam suparnicu pogodila u glavu, a nisam smjela. Zapravo, samo su mi trebali dati opomenu jer mi je to bio prvi prekršaj.

Koliko je prehrana važna u tom športu?

Moram se striktno držati rasporeda. Prehrana mi je ujednačena, dakle sve prehrambene skupine moraju biti jednako zastupljene. Moram jesti puno voća, a slatko si mogu priuštiti jako rijetko. Iako nekada želim da mogu kao i moje prijateljice otići na pizzu bez brige da ću zbog toga izaći iz kategorije, nije mi žao, jer sam to žrtvovala zbog nečega što volim.

Što bi poručila mladim sportašima koji tek počinju svoju športsku karijeru?

Rekla bih im da ako stvarno žele uspjeti u športu koji su odabrali, jedina stvar koja im smije biti ispred toga je škola. Tae kwon do je nešto čemu se treba posvetiti i ako se nećete truditi, ne morate ni pokušavati. Treba nam što više mladih kako bi tae kwon do postao još popularniji šport.

Eni želimo daljnje uspjehe u školi i tae kwon dou, a mladima pružiti njezin uistinu uzorit primjer .

Bruna Deronja, 7.b

Garden Mall novi trgovački centar u Dubravi

U Dubravi je otvoreno mnogo velikih trgovačkih objekata kao što su: Kaufland, Billa, Interspar, dva Super Konzuma, Mandi, Lantea, a tu su i mnoge manje trgovine i butici. U svim tim manjim i većim trgovinama stanovnici Dubrave i istočnog dijela grada Zagreba mogli su kupiti i pronaći sve što im je potrebno. Početkom rujna 2009. godine otvoren je najveći trgovački centar tog dijela grada – Garden Mall.

Smjestio se u naselju Gornja Dubrava na adresi Oporovečka 14. Ukupna površina mu je 38.585 kvadratnih metara, a 26.000 kvadratnih metara zauzimaju trgovine. U njegovoj unutrašnjosti nalazi se 70 trgovina poznatih robnih marki kao što su: Mango, New Yorker, St. Oliver, DM, One2play, OVS i druge. Tu su još i besplatna igraonica, šest kafića, dva restorana, te frizerski salon. Osim nabrojanih trgovina ovdje se nalaze i dvije prodavaonice knjiga, pa se na jednom mjestu moze kupiti široka lepeza knjiga.

Izvana je ukrašen s puno zelenila i cvijeća što odgovara njegovom imenu, a iznutra s par malih umjetnih jezerca i ukrasima prema dobu godine. Osim umjetne, u unutrašnjost Garden Malla dopire i prirodna svjetlost zahvaljujući brojnim staklenim površinama. Garden Mall, za razliku od drugih trgovačkih centara po kojima se širi miris plastike, odiše mirisom raznovrsnog cvijeća i bilja.

U božićne dane, Garden Mall prepun je bijelih i srebrnih pahuljica. Garden Mall je koristan trgovački centar za stanovnike Dubrave jer su se u njemu osim kupovine na jednom mjestu, stanovnicima ovog zagrebačkog naselja otvorila i poneka radna mjesta.

Nika Ćurlin , 5.c

Intervju sa školskom defektologinjom Hrvojkom Brčić

Sreća je u tebi

Rad s djecom zaista oplemenjuje čovjeka. Razgovarali smo sa školskom defektologinjim, zapravo našim edukacijskim rehabilitatorom koja pruža pomoć djeci pri učenju.

Učenici u našoj školi Vas već poznaju, kako oni „mali" u nižim razredima, tako i mi „veliki". Zašto ste odabrali upravo rad s djecom da bude vaše buduće zanimanje?

Prošla je jedna školska godina od kada naša škola ima defektologa. Mislim da su me već svi upoznali, kako oni manji, tako i oni veći kako ih mi volimo zvati, a to su učenici viših razreda. Oduvijek sam htjela raditi s ljudima, pogotovo s djecom. Veliku ulogu u mom životu i izboru životnog poziva imao je moj mlađi brat koji je oslijepio u petoj godini života. To je jedan od razloga zašto sam se odlučila za rad s djecom s posebnim potrebama i da to bude moje buduće zanimanje.

Recite nam ukratko kako se postaje defektolog (edukacijski rehabilitator – novi naziv), koja škola i fakultet su potrebni za to?

Poslije završene jezične gimnazije upisujem četverogodišnji studij koji se zove Fakultet za defektologiju (današnji Edukacijsko – rehabilitacijski fakultet). Tako sam postala profesor defektologa – smjer rehabilitacija.

S obzirom da imate iskustva u radu s djecom, opišite nam gdje ste prije radili?

Moje životno iskustvo je rad s osobama oštećena vida. Tijekom studija volontirala sam u udruzi „IDEM" – Hrvatska udruga za stručnu pomoć djeci s posebnim potrebama i u udruzi „DODIR" – gluhoslijepe osobe. Poslije završenog fakulteta moje prvo radno mjesto bio je Centar za autizam, gdje sam radila šest i pol godina. Nakon stečenog iskustva i mnogo toga naučenoga u praksi dolazim u našu školu. Mogu samo reći da rad u takvim ustanovama oplemenjuje čovjeka.

Predstavlja li Vam rad sa školskom djecom kod nas, neku vrstu izazova?

Svako dijete je poseban izazov. Rad s djecom je nešto najljepše što čovjek može raditi, a pomaganje drugima mene čini boljom osobom. Posebno kada se u radu vidi veliki pomak i kada je učenik sretan i zadovoljan. To mi pričinjava veliki uspjeh i zadovoljstvo.

Ima li mnogo djece, koja zatraže Vašu pomoć u učenju?

Ima zaista mnogo djece koja dolaze i traže moju pomoć , ali to predstavlja moj posao. Poneka djeca dolaze zbog teškoća u učenju, dok ostali dolaze zbog drugih problema. Odlazak defektologinji nije ništa „strašno", želim da učenici znaju da sam ovdje da im pružim pomoć i potporu kako bi lakše savladavali nastavno gradivo i, mogu reći, zavoljeli školu uopće. Volim kada je moja soba puna djece, ali još sam zadovoljnija kada vidim rezultat i osmijeh na njihovim licima.

I na kraju, koja bi bila Vaša poruka mladim naraštajima, isplati li se njegovati humanost u današnje vrijeme?

Bez obzira u kojem vremenu živjeli i radili, ljubav prema čovjeku je neprocjenjiva.

Radost koju ti pruža jedan osmijeh ne može ništa nadomjestiti. Kao što bi rekao Phil Bosman: "Sreća je u tebi. **Ljudska sreća nije nikakav proizvod znanosti i tehnike. Ljudska sreća ovisi o voljeti i biti voljen i o tolikim lijepim stvarima koje su besplatne."**

Marina Aust, 8.b

Dobrodošli u svijet čarobne svile

Poput na vjetru listića,
po svili se čuje pjev kistića.
Ručice lete, plešu svoj ples,
a svila se sjaji ko najljepši krijes.
Plava, zelena, žuta, bijela,
u srcu svile veselo pjeva.
Mi smo vam male, čarobne vile
dobro nam došli u prelijepi svijet svile!

Lorena Rodić, 5.b

Put svile

Zahvaljujući našoj knjižničarki, profesorici Dobrili Bilobrk, moje prijateljice i ja sudjelovale smo u kreativnoj likovnoj radionici „Slike na svili" u prostoru Knjižnice Dubrava. Mi smo se zapravo cijelo vrijeme igrale bojom, kistom i svilom pod vodstvom profesorice Ljiljane Grohovac i Zinete Lisić-Trnski. U suradnji s dobrotvornim društvom „Sve za djecu" sa sjedištem u Gradu mladih u Granešini, čija je predsjednica profesorica Ljiljana Grohovac, naši su radovi ugledali svjetlo dana. Izložba „Slike na svili" svečano je otvorena pod pokroviteljstvom Grada Zagreba te Gradskog ureda za socijalnu zaštitu i osobe s invaliditetom. Sve smo jako ponosne, a naročito smo se veselile što su joj prisustvovali naši roditelji i razrednica. Da atmosfera bude svilenkastija, napisala sam pjesmicu o svili koja je uveličala svečanost otvorenja naše prve izložbe.

Lorena Rodić, 5.b

GDJE SMO BILI I ŠTO SMO RADILI

Dora Petrović, 6.d, osvojila je 1. mjesto na Županijskome natjecanju iz tehničke kulture u kategoriji graditeljstvo.

Smotra dječjega kajkavskoga pjesništva DRAGUTIN DOMJANIĆ u Svetom Ivanu Zelini, Sara Jakopović, 6.c.

Gabrijela Markovinović , 5.d sudjelovala je na Regionalnom natjecanju iz matematike u Kutini.

Ove školske godine uspješna je bila ženska odbojkaška ekipa naše škole. Na prvenstvu Zagreba za djevojčice 7. – 8. razreda osnovnih škola osvojile smo 4. mjesto.

Posjet laboratoriju Državnog hidrometeorološkog zavoda

Članovi ekološke grupe OŠ Vjenceslava Novaka u pratnji profesora, krajem mjeseca prosinca posjetili su laboratorij Državnog hidrometeorološkog zavoda koji se nalazi u Novom Zagrebu.

Pod vodstvom gospode Višnje Šojat učenici su imali prilike upoznati laboratorij, te testirati PH vrijednost vode, vodu iz slavine i kišnicu.

Dobili su korisne informacije i pisane materijale koji će im pomoći u ostvarivanju vlastitog projekta o kiselim kišama.

Red, rad i disciplina

Uloga žene u književnosti

... i kao osmašice, ove godine na Interliberu

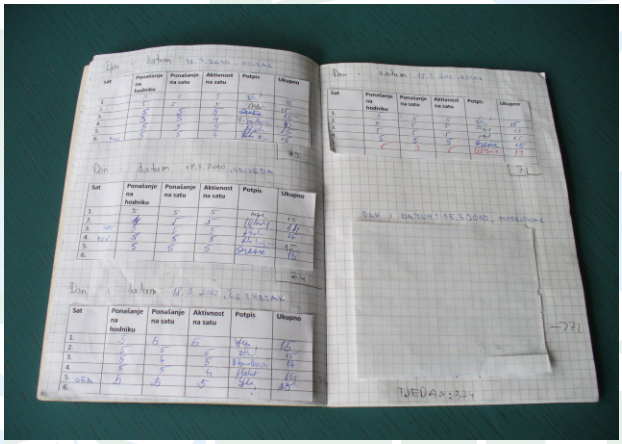

U našoj školi zaživjela je odlična zamisao naših profesora i učenika… DISCIPLINSKE BILJEŽNICE! Svi razredi bili su ustrajni da budu što bolji jer najbolji razred ide na putovanje na kraju godine. Ideja disciplinskih bilježnica je da se ocjenjuju ponašanje na hodniku, na satu te aktivnost na satu. Ocjenjuju se prosinac, ožujak i svibanj. Disciplina i ponašanje učenika u ova tri mjeseca se znatno popravila. Već sada svi željno očekujemo idući mjesec ocjenjivanja!!

Stela Marković, 6.d

Laura Kavalari, 5.b
Zanimljivi satovi lektire...

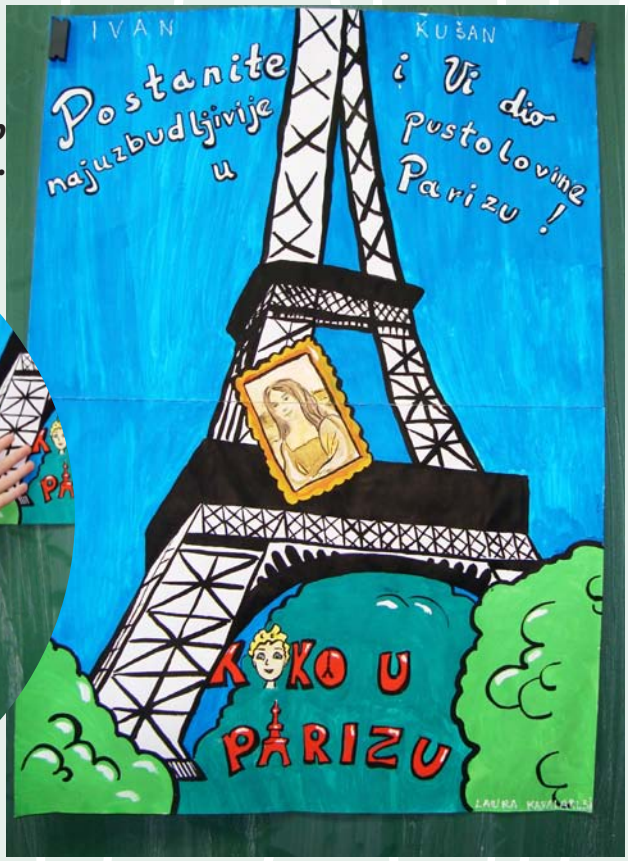

Vukovar, naš ponos

Kolona sjećanja

Dana 18.11. više od 10 000 ljudi koračalo je ulicama grada Vukovara u koloni sjećanja povodom 18. obljetnice pada grada Vukovara. Udruga zagrebačkih branitelja Vukovara pozvala nas je da sudjelujemo u koloni sjećanja i odamo počast hrvatskim braniteljima. Naša suradnja započela je početkom školske godine našim sudjelovanjem u obilježavanju 3. udruge zagrebačkih branitelja Vukovara kada smo ugostili učenike vukovarske škole Blago Zadro, te smo zajedno s njima sudjelovali na svečanoj akademiji u Domu hrvatske vojske. U koloni su sudjelovali ljudi iz svih krajeva Hrvatske koji su htjeli odati počast „gradu heroju" i njegovim braniteljima. Dio te kolone činili su i učenici osmih razreda naše škole u pratnji prof. Abeline Finek i prof. Ante Kožula, pa tako i moja malenkost. Kolona je prolazila kroz ulice koje su bile najviše ratno pogođene. Iako je od rata prošlo mnogo godina, na vukovarskim ulicama još uvijek su se mogle vidjeti uništene građevine. Na vukovarskom groblju zapalili smo svijeće i pomolili se za poginule branitelje. Sudjelovanjem u koloni sjećanja na neki način mogla sam si predočiti bol koju je Vukovar prošao te odati mu počast .

Marina Aust , 8.b

Vukovar

Vukovar je moja Hrvatska. Vukovar je grad heroj, grad ljubavi, grad ponosa. Želim da ne bude rata kakvog ste Vi doživjeli. Grad Vukovar pun je tuge. Hvala što ste se žrtvovali da bismo mi danas mogli na miru učiti. Uvijek ćete biti u našim srcima. Molit ćemo se za vas i paliti svijeće. Nikada vas nećemo zaboraviti, jer ste puno patili. Hvala što ste se žrtvovali za nas.

Jakov Pacadi, 2.b

Grad Heroj

Ove godine smo obilježili 18. obljetnicu sjećanja na grad Vukovar. Izabrana sam za predstavnicu svoga razreda da zapalim svijeću za taj dan. Gospodin ravnatelj pričao nam je mnogo o gradu Vukovaru te smo pogledali i prezentaciju. Svaki je učenik držao po jednu svijeću u ruci. Pomolili smo se zajedno s vjeroučiteljima. Svatko je od nas nosio svijeću u vrt naše škole te smo tako obilježili taj svečani događaj. Preplavile su nas emocije. Naša škola Vjenceslava Novaka tako svake godine pali svijeće kako bismo prisjetili svih naših dragih branitelja koji su dali život za grad Vukovar.

Valentina Vidović, 6.b

Vukovarski gosti

Povodom obilježavanja 3. dana zagrebačkih branitelja Vukovara i obljetnice ustroja 204. vukovarske brigade OŠ Vjenceslava Novaka ugostila je učenike i učitelje OŠ Blage Zadre iz Vukovara. Domaćini su predstavili svoju školu putem video zapisa te izveli prigodan program u kojem su svojim radovima sudjelovali i njihovi gosti. Nakon toga učenici su se mogli uključiti u razne radionice - likovnu, geografsku, astronomsku, novinarsku, tamburašku, učeničku zadrugu, a u športskoj dvorani odigrana je i prijateljska nogometna utakmica. Krenuli su zatim svi zajedno u Dom Hrvatske vojske gdje su prisustvovali svečanoj akademiji i kulturnom- umjetničkom programu u kojem su nastupali poznati glumci i pjevači, a uveličali ga hrvatski branitelji. Nakon završetka programa slijedio je oproštaj učenika dviju škola sa željom za sretan povratak u Vukovar te da se novonastalo prijateljstvo nastavi.

Ana Gradinjan, 7.a

FOTOGRAFIJA PRIČA PRIČU

Reciklaža! Ta riječ u meni budi zvukove kamiona i preradu mnoštva starih predmeta u prostorima tvornica i velikih skladišta.

Prostore za reciklažu zamišljala sam neurednije, ali ovo reciklažno dvorište na Črnomercu djeluje meni kao osnovnoškolki prilično uredno.

Različite ploče stoje uz zelenu ogradu. Upozoravaju nas da sav otpad koji nam ne treba donesemo ovdje ili za to predviđena mjesta. Unutar dvorišta nalaze se plavi kontejneri u koje se odlaže stari papir (novine, različite reklame, ispisane križaljke i slično).

Kako bi se ljudi odazvali u što većem broju, ovo dvorište ima i kontejnere za limenke, plastiku i neočuvano smeće.

Možemo reći kako je to dvorište dosadno, ali samo do trenutka dok nam se ne upali malena **eko lampica** koja nam svijetli riječima da su ovakva dvorištva najpotrebnija za veliki grad poput moga Zagreba. To nam govori i velika žuta ploča na kojoj su nacrtani mali ekolozi.

Mislim da reciklaža nije samo naziv za skupljanje i popravljanje različitih strojeva i kućanskih pomagala, ona predstavlja drugo ime za očuvanje prirode.

Ana Ivanica Vulić, 5.c

Priča jedne pernice

... bez komentara...

Projekt AfriKa
humanost na djelu

Obrazovanje nije samo pisanje, čitanje i računanje. Obrazovanje je prilika za bolji život. Svako treće dijete u subsaharskom području Afrike nema mogućnost za školovanje.

Ove školske godine u našoj školi organizirali smo projekt vezan uz Afriku. U projektu su sudjelovali svi učenici naše škole koji su pokazali svoju humanitarnu stranu i nesebičnim sakupljanjem novaca pomogli u školovanju djece u Africi. U sklopu integriranoga dana nastojali smo uklopiti i korelirati s temama vezanima uz Afriku.

180 kn je cijena klupe i stolica za jednog učenika

1500 kn je dovoljno da 12 djece bez roditelja dobije sav potreban školski pribor i uniforme za cijelu godinu

45 kn osigurat će komplet knjiga i bilježnica za jednog učenika

5 kn dostatno je za kupnju jednog udžbenika

Festival priče 2009.

U mjesecu studenom u Dječjem kazalištu Dubrava održao se 1. festival priče pod nazivom Pričaj mi priču pod motom: „Hrvatska priča za djecu u 21. stoljeća."
Na festivalu je na raznovrsne načine - usmenim pripovijedanjem, glumom, putem animacije, audio i video snimki, glazbom, prikazano pedesetak zanimljivih priča, a samo neke od njih su: Ženidba grofa Klobuka, Pričala mi baka iz Konavla, Kolumna jedne mame ili Kako na kreativan način pospremiti sobu, O Bože, kako sam ja blesav, Sapunice na naš način, Stari Arapin i još mnoštvo njih.

Na Festivalu su oživljene razne priče koje su pristigle na natječaj, a napisali su ih učenici osnovnih i srednjih škola; priče hrvatskih pisaca za djecu i priče iz naše narodne baštine.

Sve predstave su nam se jako svidjele, a posebice predstava o sapunicama na naš način. Ta predstava svojom čarolijom jednostavno osvoji čovjeka. Govori kako se današnja djeca uopće više u slobodno vrijeme ne bave sportskim aktivnostima ili nekom drugom vrstom zanimacija, već se jednostavno zavale u naslonjač i gledaju televiziju. Što je još gore, na televiziji se ne gledaju neki zanimljivi dokumentarci ili edukativne emisije nego ni više ni manje, nego meksičke sapunice. Ljudi koji ih gledaju zapravo žele gledati tuđu nesreću kako bi shvatili koliko su oni ustvari sretni ili žele da se nešto slično dogodi i njima.

Kao počasni gosti na festivalu su prisustvovali Suzana i Reno Ritz, roditelji Luke Ritza. Oni su na kraju Festivala podijelili nagrade za najbolje priče.

Festival priče vam nudi mnoštvo zabave i poticaj da i vi napišete priču! Sretno!

Anamarija Horvat, 6.a

Susreti, posjeti, događanja

Gostovanje urednice Modre laste 2009.

Što smo saznali o uredništvu Modre laste?

U posjet našoj školi, Vjenceslava Novaka, došla je urednica svima nama dragog časopisa - Modre laste, gđa Željka Horvat Vukelja. Učenici su s radošću dočekali na vratima nasmiješeno lice gđe Željke. Upoznala se s nama te nas pitala nekoliko pitanja o Modroj lasti. Zaključili smo: Modra lasta poučan je časopis za mlade. Iz njega možemo naučiti mnogo podataka koji nam neće trebati samo sada nego i kad odrastemo.

Svi učenici pozorno su slušali predavanje gđe Željke. Rekla nam je kako ona tijekom cijelog mjeseca upisuje svoje ideje na **„globalu“**. Vidjeli smo kako izgleda global. To su listovi papira koji prikazuju po dvije stranice časopisa te se tamo upisuje što će se tiskati. Njezinom poslu mnogo pomaže i **grafički urednik** (osoba koja je završila Grafički fakultet ili Likovnu akademiju). Njegov posao je vizualno uređenje svake stranice, svake slike, teksta te omjer teksta i stranice kako slike ne bi bile prevelike, a tekst premalen. Grafički urednik ima svoj **film**. To nije film na televiziji već pet prozirnih folija od kojih jedna sadržava tekst, druga slike, treća boju, četvrta drugi dio teksta te peta kao podloga. Film ide u tiskaru, a da nema bilo kojeg od dijelova filma, stranice i podatci ne bi bili potpuni. Također važan posao ima i **lektor** (osoba koja je studirala Hrvatski jezik ili novinarstvo). On pazi na pravopis, gramatiku, stil; pazi da tekst ne bude dosadan ili predugačak. Lektor ima ovlasti preoblikovati rečenice, izbaciti nepotrebno ili skratiti rečenice kako bi tekst bio svima razumljiv. Uz lektora imamo i **korektora**. On korigira tekst u časopisu kako ne bi umjesto osmosmjerka ispalo omosmjerka. Gospođa urednica nam je naime ispričala kako se to zaista dogodilo u jednom broju Modre laste. Nakon prikupljanja radova tijekom cijelog mjeseca i nakon zahtjevnog posla u uredništvu, red dolazi na tiskaru i radnike. No, prije no što budući časopis ode u tiskaru, sve još jednom treba pregledati korektor te tek nakon toga urednik može dati naredbu za tiskanje mnogih primjeraka našeg najdražeg časopisa. Nekoć je **tiskanje** bilo jako teško. Boje su bile u bačvama, a kemikalije u njima bile su veoma otrovne te su radnicima davali po litru mlijeka nakon radnog dana da otrovanje ne bude kobno. Stroj koji danas tiska je ugrađen u temelje tiskare zbog svog obujma, a boju drži u sebi. Danas je tiskanje mnogo lakše. Stroj radi gotovo sve, dok ga čovjek samo nadzire.

Iz odličnog predavanja gospođe Željke saznali smo mnoge zanimljivosti o izdavanju časopisa i složenom poslu koji stoji iza svakog otisnutog primjerka. Stoga joj zahvaljujemo na tome!

Na pitanje: “Kako izabirete učeničke radove?“ odgovorila nam je: „Svaki rad mora biti zanimljiv i poučan!“ Čuli ste svi! Stoga se potrudite i možda baš vaš rad bude objavljen u sljedećem broju svima nama poznate Modre laste!

Ines Trkulja, 6.a

POSJET HRVATSKOM ŠKOLSKOM MUZEJU

Mnogi učenici nisu zadovoljni visokim zahtjevima za disciplinom i radom, žale se na strogost profesora, pravila ponašanja, mnogi nisu zadovoljni obujmom domaćih zadaća, brojem nastavnih predmeta, težinom školskih torbi i općenito sustavom obrazovanja. Odlaskom u HŠM njihovo mišljenje se promijenilo.

Posjetili smo Hrvatski školski muzej. Prolazili smo kroz mnoge sobe i vidjeli mnoge stare knjige i nastavna pomagala: karte, skice, makete, ručne radove koje su izrađivali uz nastavu.... Od svih soba najviše nas se dojmila soba koja je bila uređena kao stara učionica. Na malim stolcima sjedili su učenici. Ispred sebe su imali ploče za pisanje. Profesorica je na povišenoj katedri pred njima. Mnogi su tek tada postali svjesni koliko su sretni što imaju mnogo bolje uvjete školovanja. Teško je uopće zamisliti kako je tadašnjim učenicima bilo naporno pisati i brisati pločice i truditi se zapamtiti što više. Kućni red je bio vrlo detaljan i strog.

Neki od zakona bili su:

1. U školu dolazimo uredno oprani,uredno odjeveni i na vrijeme.

2. Na putu do škole ponašamo se pristojno i uglađeno. *Jeste li znali* da im se ocjenivalo i ponašanje izvan škole?

3. Prije ulaska u školski zgradu očistimo cipele.

4. Dječaci skidaju svoja pokrivala za glavu (kape) već prije ulaska u učionicu, a djevojčice odmah nakon ulaska.

5. U učionici sjedamo odmah na naša mjesta te se u miru pripremamo za nastavu.

6. Kada učitelj ili druge osobe ulaze ili izlaze iz razreda, ustajemo i pristojno pozdravljamo.

7. U slučaju da netko od nas zakasni, mora se odmah ispričati. Prema svim nastavnicima se odnosimo s poštpovanjem, poslušno i iskreno.

8. Za vrijeme odmora ne pravimo buku. Pri igri u školski dvorištu se ne ponašamo neobuzdano. Prema našim školskim drugovima smo uvijek ljubazni i susretljivi. Želimo si međusobno pomagati.

9. Uslučaju svađe koju ne možemo izmiriti sami, obraćamo se s povjerenjem našem učitelju.

10. Gubitak ili nalazak predmeta odmah prijavljujemo.

11. Naše učionice održavamo urednima. Knjige i bilježnice održavamo čistima i u dobrom stanju.

12. Kod kuće ćemo uvijek marljivo učiti i savjesno i uredno izrađujemo naše zadaće.

13. Za vrijeme nastave trudimo se uspravno sjediti i pozorno slušati, kada nas prozovu, brzo se ustajemo i odgovaramo jasno i glasno. *Zamislite da cijeli dan morate uspravno sjediti!*

Ako ne bi poštovali pravila i profesore, bili bi fizički kažnjeni. Profesori su pored sebe imali šibu kojom su ih kažnjavali, pred svima. Djevojčice nikad ne bi bile kažnjene šibom. Nekada bi ih zadržali i do šest sati duže.

U 19. st. žene su bile diskriminirane. Samo su rijetke bile profesorice, a kada bi se udale dobile bi otkaz. No danas gotovo sve predmete predaju profesorice i skoro sve su u sretnom braku. Samo po tome možemo vidjeti koliko se toga promijenilo od prije.

Zaključujemo kako smo ipak sretni što nosimo pune torbe knjiga i svakodnevno svladavamo toliko gradiva koje će nam otvoriti vrata u budućnost! Jako nam se svidio Hrvatski školski muzej jer smo mnogo toga naučili i mnogo toga saznali o prošlosti školstva.

Katarina Cigelj, 6.d i
Valentina Markušić, 6.d

Učenici 8.a naše škole nagrađeni su prvom nagradom - dvodnevnim izletom za nagradni natječaj GRAD BEZ OVISNOSTI - ŠKOLA BEZ OVISNOSTI (Zadar - Šibenik)

U knjižnici Dubec

Povodom Mjeseca knjige i godine astronomije profesorice hrvatskog jezika i grupa učenika 7. i 8. razreda otišla je u Knjižnicu Dubec. Nakon uvodnog dijela i naputaka gospođe knjižničarke podijelili smo se u tri grupe po troje učenika. Zatim smo dobili zanimljiv zadatak izrade plakata na temu astronomije. Bila sam u grupi s Antonelom Gašpar i Enom Ćorić. Odlučile smo napraviti planet Zemlju u obliku raznobojne slagalice i oko nje sjajne zvijezde. Odmah smo se primile posla oslikavanja zadane teme pastelama.

Kad smo svi završili s plakatima, dobili smo sokove, kolače i razne grickalice.

Malo smo se odmorili i zabavljali, a zatim smo stavili plakate na pano. Bili smo zadovoljni uspješno nasli kanim radovima. Ova zanimljiva i poučna radionica ostat će mi u sjećanju jer je bilo baš zabavno.

Alena Lukovac, 7.a

Zločestobija

Predstava koju smo gledali u kazalištu Žar ptica zove se Zločestobija. Ona govori o dječaku Janku koji je mislio da zločesti ljudi bolje prolaze u životu, pa je i sam poželio biti zločest. Glavni lik ove predstave je dječak Janko, a sporedni likovi su: Jankova mama, prijateljica Maja, Mrki Mario, profesor Bakterija, Gadimir, Zelen Jura, vrhovni poglavar Zločestobije, vještica, vodenjak, zmaj, mračnjak i mumija. Janko je pametan, pristojan, mudar, dobar i osjećajan dječak. Jankova mama je moderna, brižna i osjećajna žena. Većina ostalih likova su bezosjećajni, bezobrazni, bahati, drski i zli ljudi. Kostimografija likova vezana je uz radnju. Stvarni su likovi odjeveni u skladu s današnjom modom, dok su likovi u Zločestobiji čudno i vrlo maštovito odjeveni. Scenografija je vrlo dinamična jer se scene često mijenjaju. Glazba i rasvjeta su također vrlo dinamične i mijenjaju se u skladu s kostimima i scenografijom.Govor likova je raznovrstan i zanimljiv. Isprepliće se štokavsko i kajkavsko narječje, što daje dodatnu zanimljivost ovoj predstavi. Predstava mi se jako svidjela zbog duhovitih i zabavnih glumaca, lepršavih kostima, dinamične rasvjete i glazbe te šaljivog govora likova. Pouka ove predstave je: **Budi ono što jesi, jer pokušavajući postati netko drugi, možeš izgubiti i samoga sebe.**

Filip Stolnik 5.a

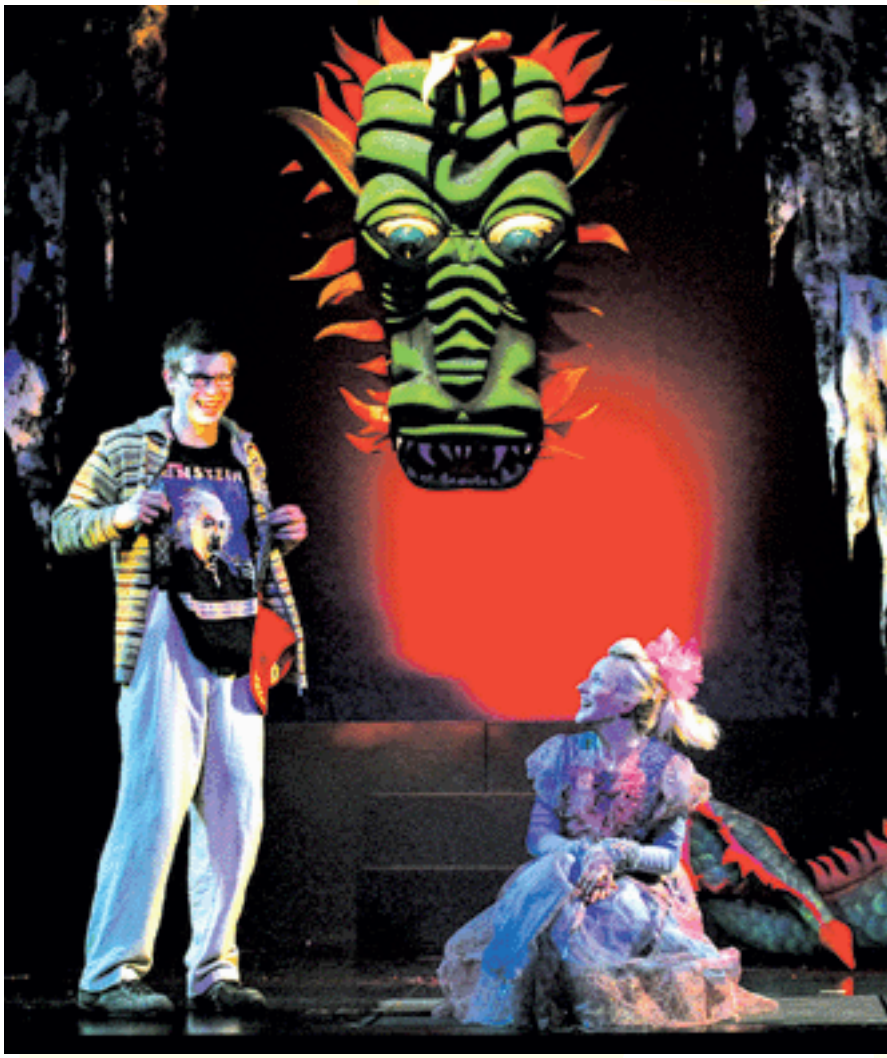

Dječaci Pavlove ulice

Kazališna predstava „Dječaci Pavlove ulice“ scenska je adaptacija istoimenog romana mađarskog pisca Ferenca Molnara. Glumačka ekipa Kazališta KNAP iz Zagreba vrlo je dobro i energično prikazala snagu velikog dječjeg prijateljstva, borbu, hrabrost i požrtvovnost dječaka kako bi zadržali komadić tla za koji su ih vezale zajedničke igre i svijet mašte. Posebno su me se dojmili glumci Sven Madžarević u ulozi Nemecseka, Zoran Pribičević u ulozi Boke i Pasztora Mlađeg te Silvio Vovk u ulozi Csonakosa i Ferija Atsa.

U kazališnom djelu zapazila sam brzu izmjenu scena kojom se postiže unutarnja dinamika. Povremeno je pozornicom odjekivala snažna glazba pri kojoj su glumci žustro, predano plesali i skakali što mi se činilo vrlo zanimljivo. Pohvalila bih i suvremene kostime koji su glumcima omogućili brzu izmjenu uloga.

Kazališna predstava je u meni ponovno pokrenula misli o junaštvu, nasilju, ratovima, ponosu, smrti; dakle misli koje i danas zaokupljaju mlade ljude u Hrvatskoj i u svijetu. Iako sam pročitala knjigu, zadnja scena u predstavi ponovno me duboko dirnula.

Meni se osobno još nikada nije dogodilo nikakvo nasilje. Ali sve sam više svjesna da je svijet u kojem odrastamo pun nasilja, mržnje, nerazumijevanja i svakodnevnih ubojstava. Ne znam što se točno krije u glavama zlostavljača. Vjerujem da bi topla ljubav prema djeci uz mnogo razgovora i okrenutosti lijepim, pozitivnim, plemenitim ciljevima mogla zaustaviti nasilje u nastanku.

Ivona Široonja, 6.a

55. rođendan Modre laste

Posjetili smo Interliber i sudjelovali na proslavi 55. obljetnice Modre laste u prezentacijskom prostoru „Školske knjige“. Pripremljen je i prigodan program koji su vodili urednica Modre laste gospođa Željka Horvat-Vukelja i Borna Lulić. Učenici su predstavili svoje škole pjesmom, plesom i recitacijama. Bila sam jako sretna i ponosna što sam imala čast pročitati prigodan sastavak o Modroj lasti. Nakon zanimljivog programa slijedile su nagrade za najbolje slogane vezane uz Modru lastu. Na nagradni je natječaj pristiglo više od 300 slogana, a među nagrađenima je i naš učenik 5.a razreda Filip Stolnik. Dobio je jednogodišnji uvez Modre laste i IPod uređaj. Bili smo jako ponosni što je osvojio tako vrijednu nagradu. Nakon podjele nagrada predstavili su se pisci i stripocrtači, među kojima su bili Hrvoje Kovačević, Darko Macan i drugi. Naš uvaženi književnik Pajo Kanižaj razveselio je sve prisutne čitajući svoje šaljive pjesme. Na kraju smo i mi predali rođendanski dar glavnoj urednici Modre laste, a ona je sve prisutne iznenadila slavljeničkom tortom. Ni mi nismo ostali praznih ruku. Dobili smo balone, kemijske olovke, vezice za mobitele, a najljepši dar je osjećaj dobrodošlice i prijateljskog druženja sa svim zanimljivim ljudima, velikim i malim Lastašima... Bilo je jako zanimljivo, poučno i zabavno. Pedeset peti rođendan mojega omiljenog časopisa ostat će mi u lijepom sjećanju!

Laura Kavalari, 5.b

Moj grad

Zagrebe divni,
Zagrebe bajni,
Krasi te Sava,
Ljepotica prava.

Parkovi tvoji
I Medvednica gora,
Prava su fora.

Jezera tvoja
I visoko Sljeme
Zadive svakog, pa i mene.

Hvala ti na svemu,
Grade moj,
Hvala ti za siguran,
Topao dom!

Ivona Šironja, 6.a

Zagreb kak imam te rad

ZAGREB U PJESMI

Mnogi su opjevali taj naš lijepi Zagreb grad…
Drago mi je, jer te i ja imam rad!

I kak ide onaj stari poj,
Serbus, dragi Zagreb moj!

Ima i jedna pjesma druga
O tome kako rastao si iza brda.
Svoje ime nisi znao reći,
Umjesto Zabreg, Zagreb si govorio i kao veći.

Volim otići na more i pobjeći od jave,
Ali kad se zaželim Dinamo-plave,
„Vraćam se Zagrebe tebi, tebi na obale Save.
Vraćam se Zagrebe tebi, tebi pod zidine stare.“

I zaključit ću pjesmu o tebi
Stihovima ovim sad:
„Za nikaj na svetu ja menjal te ne bi,
Moj Zagreb, tak imam te rad!“

Dora Petrović, 6.d

Gea - zemlja

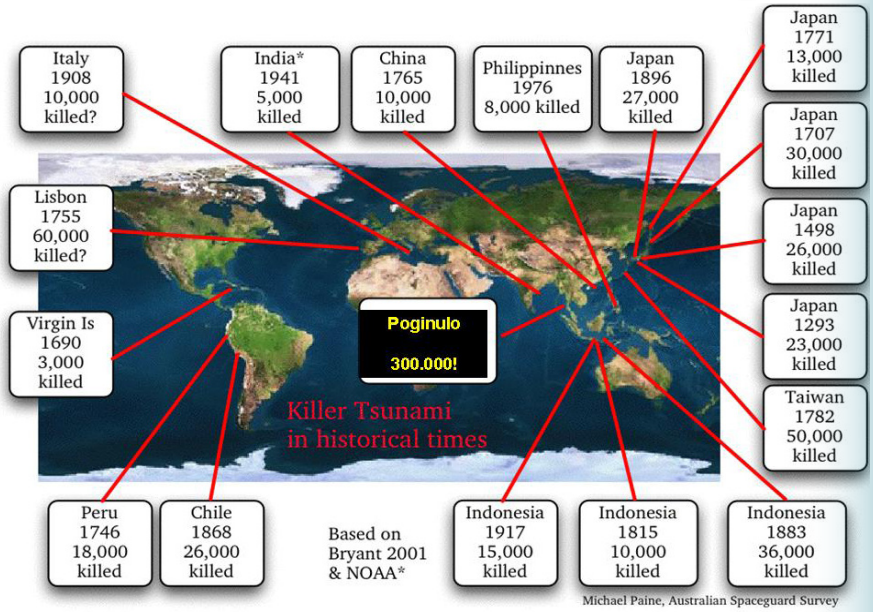

DODATNA NASTAVA IZ GEOGRAFIJE

Dodatna nastava iz geografije za 8. razrede održavala se u Narodnom sveučilištu Dubrava. Odvijala se u obliku predavanja o Zemlji, raznim događanjima, prirodnim pojavama i svega ostalog vezanog za Zemlju. Predavanja su bila drugačija, svaki utorak druga tema koja je bila jako zanimljiva i poučna. Na ta predavanja je mogao doći tko želi naučiti i saznati nešto više, o tlu i pojavama koje se događaju na Zemlji. Jedna od zanimljivijih tema koja se meni jako svidjela bili su tsunamiji. Tsunami je japanska riječ, što znači "val iz luke". Često se naziva i plimni val, a nastaje kao rezultat podvodnog potresa. U blizini epicentra visina potresnih valova može biti izuzetno visoka. Udaljavanjem od epicentra te prilikom putovanja u dubokim oceanskim zaravnima, tsunami ima male amplitude, no putuje velikim brzinama, u prosjeku oko 700 km/h.

Približavajući se obali, oni se usporavaju te se, zbog sačuvanja mase, uzdižu ovisno o smanjenju dubine mora. Dolaskom na obalu njihove visine mogu poprimiti izvanredne vrijednosti. Uobičajeni periodi tsunamija iznose od 10 do 60 minuta, a ovisan je o prostorno-vremenskim karakteristikama pomicanja morskog dna u zoni epicentra.

Bilo mi je odlično jer sam uz provedeno vrijeme s prijateljima naučila nešto novo i voljela bih to ponoviti.

Matea Čuljak, 8.b

Astronomija

Aktivnosti astronoma kroz školsku godinu:
Posjetili smo:
- **Tehnički muzej**
- **Sudjelovali smo u radionicama koje je organizirao Festival znanosti**
- **Pripremali smo se za županijsko natjecanje**
- **Luka Didak je sudjelovao drugi put na Državnom natjecanju koje se održalo u Omišu**

Istraživali smo:
Mjerili smo kutne udaljenosti između zvijezda u zviježđu Orion i zimskog šesterokuta pomoću astronomskih grablji.
Učili smo orijentaciju pomoću nebeskih tijela kao što su Sunce, Sjevernjača, Orion…
Proučavali smo Mjesec i mnoga druga nebeska tijela.

Naši mladi pisci

LJUBAV

Kaj je to ljubav
Pitaju se svi,
Ak' ne buš probal'
Ne buš znal ni ti.

Dominik Kralj, 6.d

Maja Kovaćev, 1.a

Nika Novak Stanko, 2.b

LJUBAVNA PRIČA

Nije Marko što je bio
Nešto se s njim dogodilo.

Kad ga pitam: Što je Marko?
On mi kaže: Ljubim Žarko!

Priča Marko: Nije šala.
Sviđa mi se jedna mala.

Lijepa je k'o sunčan dan
Njene oči su k'o san.

I tako priča ide dalje
Marko joj već pisma šalje.

Pa se smije, pa crveni.
Što će reći starci njeni?!

I već sutra
Marko i Mia već su silno zaljubljeni.

Mihael Antolić, 6.c

Karla Kukec, 4.a

Sara Žganec, 3.a

ŠTO SVE SRCE MOŽE

Kad kažemo:„ Samo se srcem dobro vidi“ mnogi to ne razumiju. Kako bismo mogli vidjeti srcem? To se pitaju oni koji gledaju samo izvanjsko: na boju kože, na cijenu odjeće, nakita… To se pitaju oni kojima su važne samo materijalne stvari.

Danas se, više-manje, sve vrti oko novca. Bogati ljudi “mogu sve“. Oni su uvijek na televiziji, njima se svi dive. Svaka je djevojka najmanje jednom pomislila kako bi bilo sjajno kad bi se mogla u nekoj lijepoj svečanoj haljini prošetati crvenim tepihom, a svaki dječak zasigurno je poželio neki skupi auto ili mobitel kakav mu roditelji jednostavno ne mogu priuštiti. Mnogi misle da slavni ljudi imaju sve. Ipak, meni se nameće jedno pitanje. Koliko je novaca potrebno dati za osmijeh od srca, ili pak za pravoga prijatelja? Neke su stvari neprocjenjive.

I ja sam bila poput drugih ljudi. Ismijavala sam one čiji mi se način odijevanja nije svidio, ogovarala one čija mi frizura nije bila lijepa. Tako, kad bih šetala ulicom, ako bi pored mene prošao neki prosjak, prvo bih zamijetila njegov izgled. Nije mi padalo na pamet da možda njega ne čeka, kao mene, topao objed i mnogo ljubavi. Nikada nisam vidjela patnju u njegovim očima, nisam shvaćala s kolikim se problemima mora nositi svakoga dana. Nisam razmišljala o tome da mu u životu nije lako. Možda je i on jednom imao obitelj, možda je imao dom. Tko zna zašto je završio na ulici. Nikad do sad nisam razmišljala da život nije samo lijepa odjeća, dobra šminka i zabava pod svaku cijenu već i teškoće, bolesti, siromaštvo…

Kako je vrijeme prolazilo, shvatila sam da s takvim ponašanjem ne ću dobro proći u društvu ni u životu. Shvatila sam da me nitko ne će poštovati, a kamoli voljeti.

Još i danas ne gledam u potpunosti srcem. Još se uvijek znam okrenuti za čovjekom druge rase, a ponekad mi pobjegne koji zločesti komentar na neki “ružni“ modni dodatak. Ali „radim“ na sebi. Postat ću bolja osoba. Kako znam? Jednostavno osjećam. U tome mi pomažu prijatelji, roditelji, ljudi koji me vole. Svi oni imaju veliko i toplo srce.

Oni koji gledaju srcem, iskreni su, dobri i dragi pa ih većina voli. Za sve imaju vremena, uživaju u druženju s drugima. Ne mrze nikoga, a iz osobe „izvlače“ ono najbolje. Imam osjećaj kao da isijavaju toplinom.

Većina ljudi ipak ne misli srcem, niti gleda njime. Nisu oni zli, nego se boje da ne budu povrijeđeni. Jer kad mi je srce otvoreno prema svima, nerijetko se razočaram. Većina je ljudi nekad bila nečim povrijeđena, ali s vremenom to izblijedi, ta se bol stiša. I tada mogu ponovno otvoriti srce, mogu gledati njime. A zašto? Zato što samo njime mogu dobro vidjeti.

Dora Anić, 8.a

VELIKA SREĆA

Sloboda je svima
Velika radost,
Slobodu voli
Starost i mladost.

Za slobodu su mnogi
Živote svoje dali
Za čistu slobodu
Mnogo su žrtvovali.

Sloboda se brani
Poput svoje časti
Nju treba čuvati,
A ne drugima krasti.

Slobodu osluškujem
Kad živim bez ovisnosti,
Sloboda je kad učim
I živim život bez opasnosti.

Sloboda je, zapravo,
Od nas puno veća,
Nikome nije tuga
Ona je velika sreća.

Sara Jakopović, 5.c

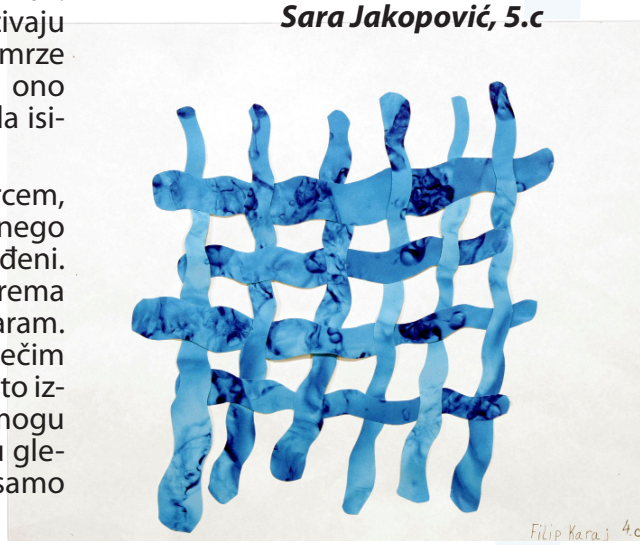

Filip Karaj, 4.c

PET DANA

Početkom drugog polugodišta mojega šestoga razreda, moja sestra Ivana, koja ide u treći razred, imala je nastavu u prirodi pet dana. U prijevodu to bi značilo: Pet dana mojega uživanja.

Moći ću se koristiti njenim stvarima, a da ona to ni ne primijeti. Bit će to pet dana pravoga blaženstva!

Kad je Ivana otišla, počelo je moje istraživanje po njezinim stvarima.

Tada se dogodio obrat: Ivana mi je počela nedostajati.

Više mi nije bilo zabavno. Pet dana blaženstva pretvorilo se u pet dana iščekivanja.

Bilo mi je dosadno i jedva sam dočekala da se Ivana vrati.

Čim se vratila, u trenu sam zaboravila koliko mi je nedostajala, i opet je sve bilo po starom!

Što sve sestre mogu osjetiti i ubrzo zaboraviti! I sve to u samo pet dana!

Sara Jakopović, 5.c
je ovom crticom osvojila 1. mjesto na Nagradnom natječaju Modre laste.

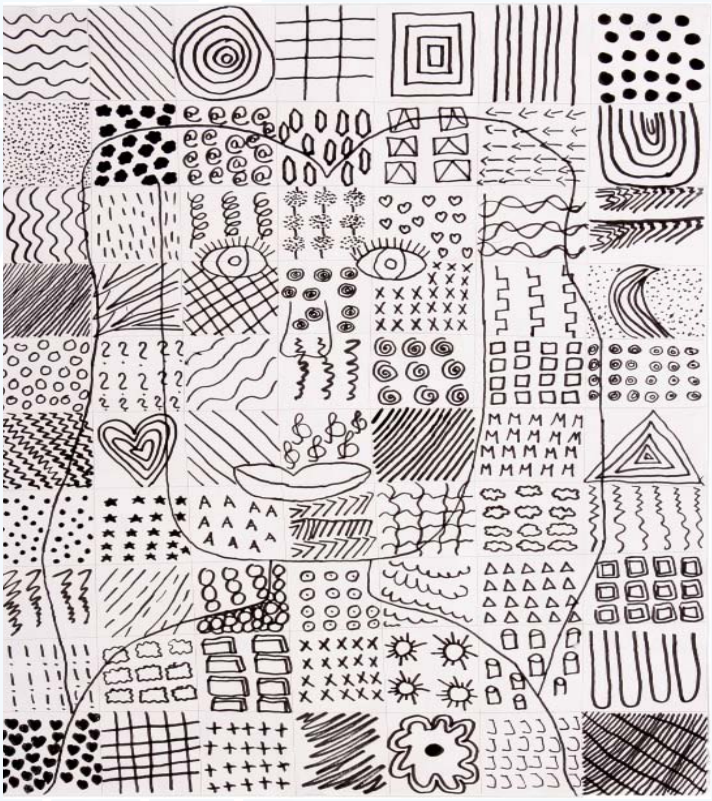

Sara Maltarić, 4.a

Domagoj Penava, 2.b

ŠTO NOVAC NE MOŽE

Novcem možeš kupiti kuću
al' ne možeš mir u njoj.
Novcem možeš kupiti sat
al' ne možeš vrijeme.
Novcem možeš kupiti krevet
al' ne možeš san.
Novcem možeš kupiti knjigu
al' ne možeš znanje.
Novcem možeš kupiti doktora
al' ne možeš zdravlje.
Novcem možeš kupiti položaj
al' ne možeš ugled.
Novcem možeš kupiti krv
ali ne i život.

Ante Kapetanović, 6.b

ČUDNOVATI LIJEKOVI

Glume: medicinska sestra, liječnik, pacijent

MEDICINSKA SESTRA:

Da mi je znati od pacijenata tko je sad na redu
Neka odmah ode k logopedu ili ortopedu!
Tko je sljedeći molim,
Stvarno više ovaj posao ne volim.

PACIJENT: Napokon moj red dođe,
Pa da u miru i zdravlju kući pođem.

LIJEČNIK: Dobar dan! Dobro jutro!
Što vam se desilo da ste došli kod mene,
možda ste ostali bez sjene?

PACIJENT: Grlo me boli, glava me boli,
Žena me traži da joj donesem malo soli.

LIJEČNIK: Ne držimo lijek za to,
Previše je dragocjeno.
Imamo lijek protiv bolova u želudcu
S puno začina i boje u licu.
Želite li možda tablete protiv glavobolje,
Znate, za lakše ozdravljenje?

PACIJENT: Ne, hvala, alergičan sam na tablete,
Čak i na prašinu, žena stalno po kući mete i mete.

LIJEČNIK *(već na kraju živaca)*

Stvarno više ne znam što da vam dam,
Vrećicu bombona, možda kilogram?
Imamo sve osim onoga što vi tražite,
Drugi put na svoje zdravlje bolje pazite!

Dea Vrhovec, 6.d

Vitomir Ležaić i Josip Bagarić, 3.a

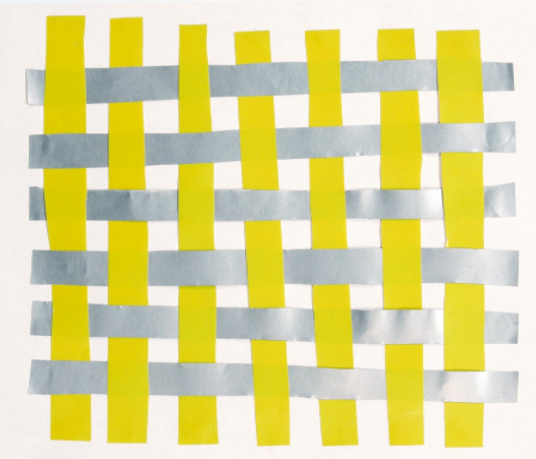

Gabrijela Ruškan, 4.c

NEOBIČNA ŽELJA

Najtužniji dan u mojemu životu svakako je bio onaj kad sam uganuo nogu. Bilo je to prije dvije godine. Dobio sam zavoj i mogao sam odmah u školu. Svim sam srcem želio ostati kod kuće, ali mama je strogo naredila da moram u školu.

A u školi se dogodilo ovo. Porječkao sam se s prijateljem i on me je snažno gurnuo, a ja sam nogom zapeo za stol. Bolovi su bili nesnosni i morao sam kući te opet liječniku.

No imao sam sreće. Ništa nisam slomio. Jedino sam morao dva tjedna kod kuće mirovati.

Već nakon tri dana žarko sam se zaželio škole i svojih dragih prijatelja.

Matej Prtenjača, 6.b

MOJ DJED

Moj djed nimalo nije sličan drugim djedovima. On je poseban, i čini mi se, svi ga podjednako volimo.

Moj djed živi u malome slikovitome selu koje se nalazi gotovo na kraju svijeta. On je skromni starac, a veliko mu je zadovoljstvo lula u ustima. Pućka dimove i zadovoljno prati kako se trak dima izvija u zraku. Najviše na svijetu voli djecu, svakako najviše svoje unuke.

Igra se s nama i sve svoje slobodno vrijeme provodi u našem društvu. Navečer, prije spavanja, priča nam najmaštovitije bajke, a u džepu uvijek nosi usnu harmoniku koju tada i zasvira. Ona je djedu velika uspomena i čuva je kao rijetko bogatstvo jer harmoniku mu je darovao otac još u djetinjstvu.

Kad dođe proljeće moj je djed zasvira, i odmah se oko njega okupe djeca, a i ptice iz obližnjeg grma i, čini se , vole ga čak i životinje koje skupa s nama djecom uživaju u njegovoj glazbi. I zato mi je proljeće najljepše godišnje doba jer ga provodim sa svojim djedom. Ljeti djed živi sam, ali ne pada mu teško jer to je pravo vrijeme kad smišlja i zapisuje nove pjesme i priče.

A onda stiže šarena jesen puna toplih i plamtećih boja kad se moj djed vraća k nama. Tad je s njim najljepše. Igramo se u lišću, djed se veseli s nama i radostan je kad vidi kako sretni rastemo. A tek zimi!

Grudamo se, izrađujemo velike snjegoviće, moj djed zna izraditi čudesno lijepe snjegoviće pa kad ga vidim tako razdragana podsjeća me na maleno sretno dijete i tad na trenutak teško uzdahnem: Što će biti kad moj djed jednoga dana ode među anđele?

Kako će tada izgledati moja proljeća, jeseni i zime? Što ćemo mi djeca bez njega?

Nažalost, sve što sam napisala samo je moja mašta. Ja nemam djeda niti ću ga ikada imati.

Mia Kalfić, 6.b

Nikola Pavlović, 2.a

MOJI LJETNI PRAZNICI

Ljetni praznici su po mom mišljenju najzabavniji dio godine. Istina, svakog ljeta idem na ista mjesta kao prije, ali ovo ljeto je bilo drugačije.

Kada je škola završila, prvih nekoliko tjedana sam ostala u Zagrebu, odmarajući se od škole, učenja i testova. Cijele sam se dane igrala i provodila vrijeme s rodbinom i prijateljima. Poslije toga sam išla na otok Iž. To je jedan mali otok koji se nalazi blizu Kornata. Okružen je bistrim dubokim plavim morem, a oko njega ima još devet otočića. Vrijeme mi je prolazilo u kupanju, sunčanju, kartanju i čitanju knjige. Moja braća i ja imamo jedan čamac kojim lako možemo doći na Knežak. To je najmanji otok u okolici Iža i vrlo je blizu obali. Tamo često odlazimo na izlete, istražujemo obalu ili se jednostavno kupamo. Ove godine smo na Knežaku našli napušteni kanu. Još je bio u dobrom stanju i odlučili smo ga zadržati. Odnijeli smo ga na Iž, očistili i prebojali vanjski dio u crvenu, a unutarnji u bijelu boju. Bilo je zabavno voziti se u njemu. Tako je došao dan odlaska s Iža i vratili smo se u Zagreb.

Nakon par dana krenuli smo u Radoviće. To je jedno malo selo u Dalmatinskoj zagori, blizu Splita. Tamo nam žive rođaci. S njima smo igrali razne igre i radili zanimljive stvari.

Zatim sam išla na otok Brač, gdje je jako lijepo. Kupanje je pravi užitak, a obilazak otoka čaroban. Na Braču postoji jedan samostan gotovo posve skriven u zelenilu i cvijeću. Na otoku je također škola klesanja u kojoj rade razne zanimljive posude i zdjele. Posjetili smo i rodnu kuću Vladimira Nazora. Nakon boravka na Braču vratili smo se na selo. Kupali smo se u rijeci Cetini i spuštali niz brzace. Kada smo se nauživali prirode i odmaranja, vratili smo se u Zagreb i počeli pripreme za novu školsku godinu čiji sam početak s nestrpljenjem očekivala.

Nika Ćurlin, 5.c

Lana Bijelić, 1.a

Danijela Mali, 4.a

JESEN

Na vrata grada pokucala jesen,
Na Cvjetnom trgu zamirisao kesten.
Kaputi se polako izvlače iz ormara,
Grad je pun novih šara.

U gorice je prešle Zagorje cele,
Dekle su oblekle rubače bele.
Bilo bu vina, bilo bu fine,
Zagorci se ne bojiju mrzle zime.

Zapuhala velika bura,
Pa staroga barbu u konobu gura.
U konobi na kominu miriše riba,
dalmatinska pisma – samo mu to triba.

Dora Petrović, 6.d

TKO ĆE MI ODGOVORITI

Ne vjerujem vlastitim očima. Kamo je jutros nestao veliki travnjak ispred mojega prozora? Posvuda samo letve, mješalice, bageri...

Nekoliko je stabala polomljeno, srušeno... A još jučer smo ovuda trčali, družili se, igrali skrivača... Još jučer sam pod ovim, sad obezglavljenim stablima, razgovarao s Majom. Čitali smo strip i razgovarali o zajedničkom ljetovanju nakon svršetka školske godine. Naši su roditelji veliki prijatelji i vikendice su nam vrlo blizu.

Zar će nam uzeti sve naše uspomene u zamjenu za neki, tko zna koji po redu, auto-salon, parkiralište ili novi kupovni centar?! Ne mogu vjerovati da više ne će biti mirisavoga cvijeća, šarenih leptira ili medonosnih pčela. A još nedavno sam pročitao da u cijelome svijetu nestaju pčele jer kako uništavamo livade nestaje i cvijeće, a s njima i pčele. A baš su one tako važan faktor u ljudskome životu. Ali tko uopće još razmišlja o tome!

Mogao bih još shvatili da žele urediti neko novo dječje igralište ili dječjo vrtić, ali rušiti drveće, rušiti ptičja gnijezda, tjerati leptire, rušiti domove kukcima i drugim korisnim životinjama zbog golemih centara, to ne mogu shvatiti. Više ne ću čuti ni onog dosadnog ćuka zbog kojega noćima ne mogu zaspati i odjednom postane mi žao. Pa na koga ću se sada ljutiti?! Sad mi se čini da bi njegov prodoran i jednoličan noćni ćurlik mogao postati milozvučnom pjesmom mojemu uhu.

Odjednom mi se srušio cijeli svijet. Kao da nema dovoljno kojekakvih Cityja, Avenuea, West Gatea, Outleta...! Gdje ću sad s Majom razmjenjivati stripove ili sličice za albune, pod čijim ćemo se granama skrivati od pogleda znatiželjnika!?
Kažu da će posaditi još ljepša stabla. Zar može biti ljepšega stabla od onoga na kojemu se glasao dosadni ćuk, ispod kojega sam zaljubio u Maju ili ispred kojeg sam...?! Pitanja, pitanja, pitanja.
A tko će mi na njih dati odgovor?

Luka Ćorluka, 6.b

RADOST BOŽIĆAI

Mislim da se prerijetko pitamo što je zapravo prava radost Božića. Većina djece uglavnom želi i očekuje mnogo darova i ispunjenje svojih želja. Ali što je s onima kojima nema tko darovati neku lijepu sitnicu!?

Na Badnjak mama me pozvala da izdvojim nekoliko dragih igračaka i da ih ponesem sa sobom.

Poslije objeda krenule smo u sirotište. Vidjela sam tamo mnogo tužne, bolesne i napuštene djece. Odmah sam znala da žive bez obiteljske ljubavi i topline.

Ali kada sam ih darivala svojim igračkama, smiješak i zadovoljstvo na njihovim licima bilo je veliko. Prvi put sam u životu osjetila koja je prava radost Božića.

Lorena Petric, 6.c

Ivona Posavac, 4.c

Lana Softić, 2.c

Klara Nevistić i Lucija Spevec, 3.a

PRVI SNIJEG

Pao je snijeg, prvi ove zime i sve je zabijelio.Vani je prekrasno. Drveće, zgrade, automobili i staze prekrivene su bijelim pokrovom.Ali, jao ! Tata je došao iz trgovine i obavijestio me da je naše ime na popisu onih koji danas čiste snijeg.Krenuli smo na posao naoružani lopatama. Čistili smo i čistili, a snijeg je padao i padao. Uz dosta napora očistili smo stazu. Sutra ujutro granulo je sunce i do podneva otopilo snijeg. Bilo mi je žao snijega koji je nestao, a još više izgubljenog vremena i bolnih ramena.

Davor Koružnjak, 6.b

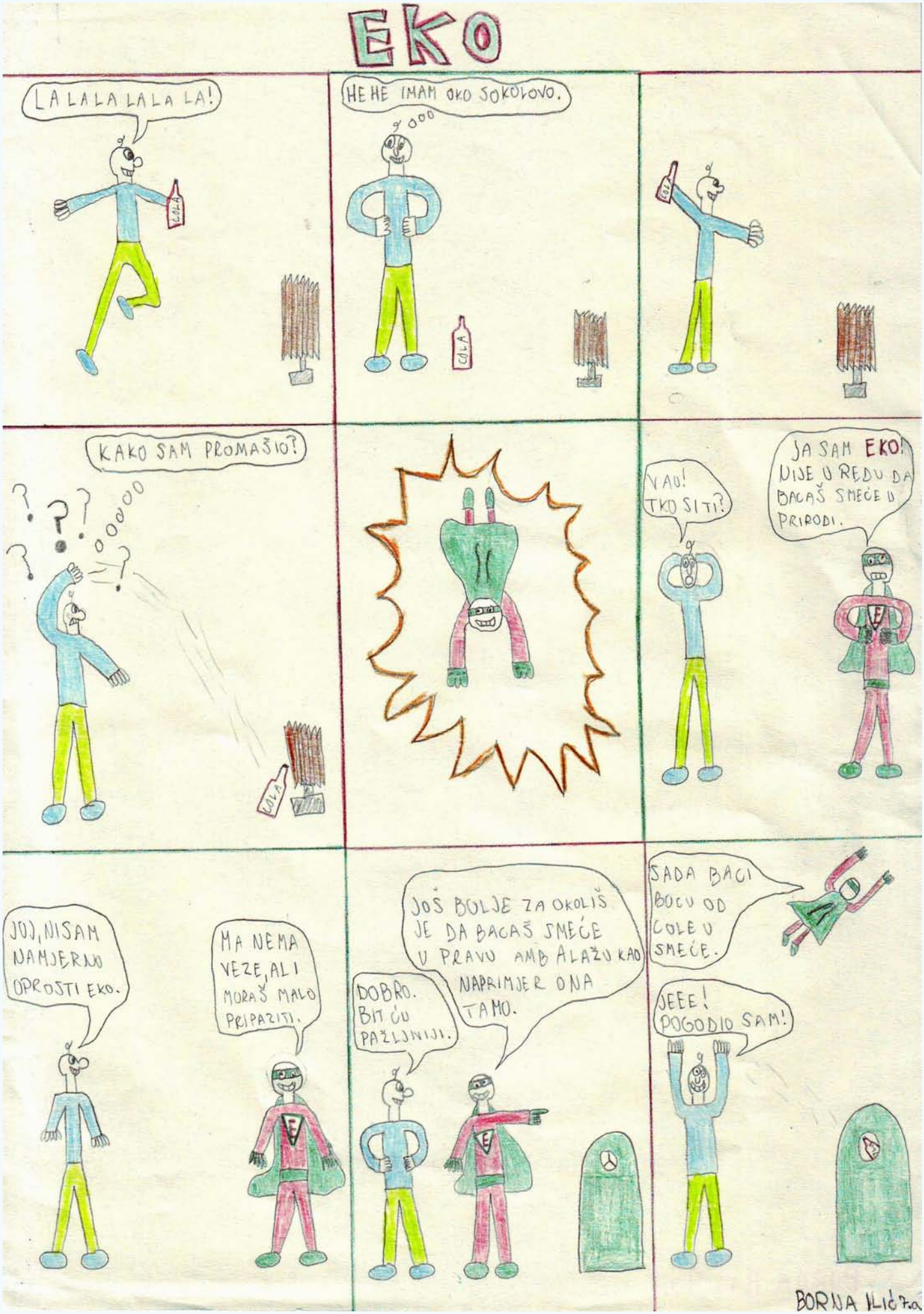
EKO
LALALALALALA!
COLA
HEHE IMAM OKO SOKOLOVO.
COLA
KAKO SAM PROMAŠIO?
COLA
VAU! TKO SI TI?
JA SAM EKO! NIJE U REDU DA BACAŠ SMEĆE U PRIRODI.
JOJ, NISAM NAMJERNO OPROSTI EKO.
MA NEMA VEZE, ALI MORAŠ MALO PRIPAZITI.
JOŠ BOLJE ZA OKOLIŠ JE DA BACAŠ SMEĆE U PRAVU AMBALAŽU KAO NAPRIMJER ONA TAMO.
DOBRO. BIT ĆU PAŽLJIVIJI.
SADA BACI BOCU OD COLE U SMEĆE.
JEEE! POGODIO SAM!
BORNA ILIĆ 7.a

Projects

Dear Misozi!

You have realy difficult life, my life is much easier. I wake up every day at 7:00 o'clock, than I brush my teeths and go to school. After school I write my homework and have lunch. Than I play computer games with my friends and watch TV. I hope your life gonna change in future.

Love, Anči
&
Ivana.

MY FAMILY

In my family I've got mum, dad and two sisters.

My mum's name is Mirela. She's 37 years old. She works in a pizzeria.

My dad's name is Ivica. He's 45 years old. He works in an office.

I've got two younger sisters. Their names are Ivana and Linda. Ivana's 9 years old. She goes to school.

Linda's 4 years old. She likes to play with me.

I have also two grandmas. They are retired. They don't live with me. Unfortunately, I haven't any grandpa. They died few years ago.

Sara Jakopović, G.C

My family

My parents' names are Ivan and Diana.
My father have 43 years old.
My mother have 36 years old. She works in a factory.
My sister name is Marija. She have 10 years old. She go school.
My brother name is Ivan. He is the youngest. He have 6 years old. He go kindergarden.
My grandparents' are Božidar and Đurđica. They are retired.
My grandpa have 72 years old.
My grandma have 67 years old.

MY FA

My name is Gabrijela Markovinović. I'm 12 years old. I've got two younger brothers. Their names are Bartol and Fabjan. Bartol is 7 years old and he started school this year. Fabjan is 5 years old and he goes to kindergarten. My parents's names are Tatjana and Darko. My mum is an agricultural engineer, but she doesn't work now. My dad is an oil engineer and he works in INA. They are both 42 years old. I've got two aunts and two uncles. My mum has an older brother and sister. My dad had an older sister, but she died when he was 14. My uncle's name is Frane. He's 54 years old and his wife's name is Nives. They have a daughter. Her name is Mirela and she is 26 years old. My aunt's name is Božanka. She's 53 years old. Her husband's name is Pave. They have two sons and one daughter. Their names are Duje, Josip and Marija. Duje is 12 years old, Josip is 28 years old and Marija is 31 years old. My mum's parents are Ante and Milica. They're 81 and 74 years old. They live in Kaštel Lukšić. My dad's mum is Ruža. She's 73 years old and she lives in Bjelovar. My other grandpa died two years ago.

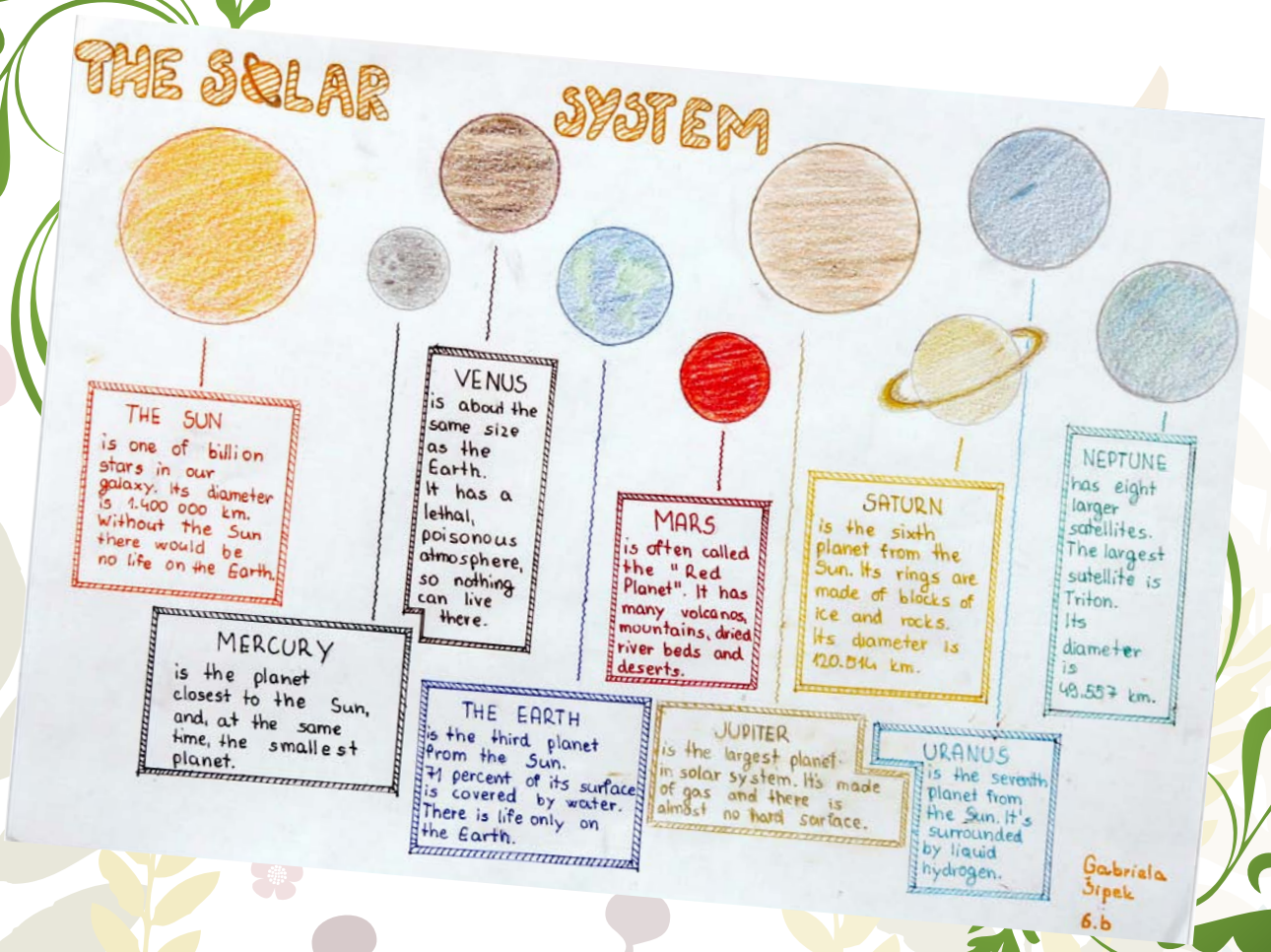

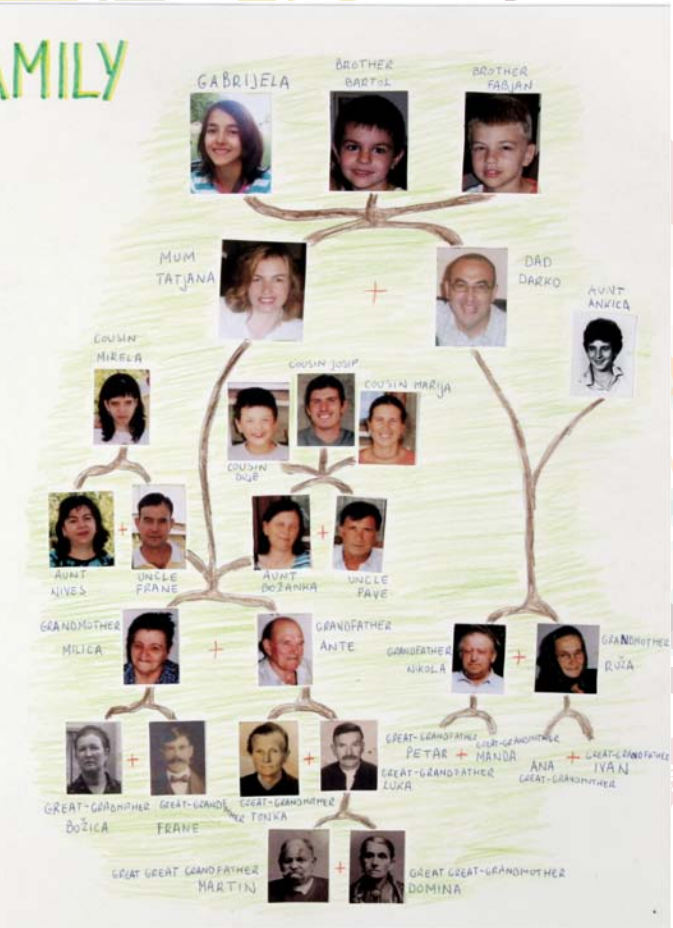

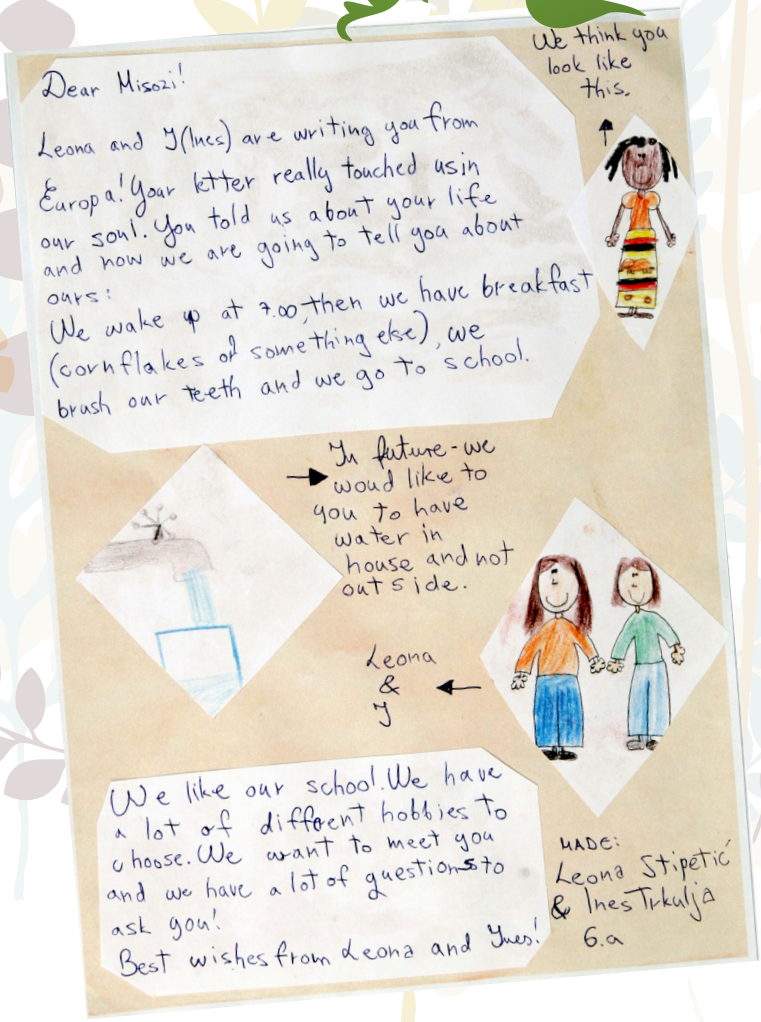

Dear Misozi!

Leona and Y(Ines) are writing you from Europa! Your letter really touched us in our soul. You told us about your life and how we are going to tell you about ours:
We wake up at 7.00, then we have breakfast (cornflakes or something else), we brush our teeth and we go to school.

We think you look like this.

In future - we woud like to you to have water in house and not outside.

Leona & Y

We like our school. We have a lot of different hobbies to choose. We want to meet you and we have a lot of questions to ask you!
Best wishes from Leona and Ines!

MADE: Leona Stipetić & Ines Tikulja 6.a

Duhovni kutak

Lana Svibovec, 2.a

POSJET CENTRU ZA AUTIZAM

U zagrebačkoj Dubravi, pored Osnovne škole Vjenceslava Novaka, nalazi se Centar za autizam. To je ustanova koju pohađaju djeca s posebnim potrebama. Zbog svoje bolesti, tamo provode veći dio dana, učeći i igrajući se sa svojim odgajateljima. Kao i sva druga djeca i oni vole darove. Zato svake godine učenici naše škole sakupljaju igračke i slatkiše, kako bi ih mogli darovati toj djeci. Veliki se broj učenika odazove tom humanom pozivu. Uglavnom se donose igračke kojima se više ne igramo jer smo odrasli ili im poklonimo nešto od srca. Za ovu akciju najzaslužniji je naš vjeroučitelj, Milan Pavić, koji je sve te igračke marljivo skupljao u vjeronaučnoj učionici za vrijeme došašća. Sakupljene igračke, za vrijeme nastave vjeronauka, vjeroučitelj s učenicima petih razreda organizirano odnosio je u Centar za autizam kako bi im uveličao slavlje Božića.

Filip Stolnik, 5.a

AKCIJE U OSNOVNOJ ŠKOLI VJENCESLAVA NOVAKA U ŠKOLSKOJ GODINI 2009./10.

U Osnovnoj školi Vjenceslava Novaka u Studenskom gradu bilo je nekoliko humanitarnih akcija. U listopadu bili su Dani kruha koje je pohodio župnik Josip Žagar u jutarnjoj smjeni u i popodnevnoj smjeni te blagoslovio i zahvalio za plodove zemlje. Stolovi su bili bogati i sve je jako lijepo izgledalo. Bilo je tu pjesama, recitacija i igrokaza. Početkom došašća započeli smo dvije akcije: Skupljanje slatkiša i igračaka za djecu u „Centru za autizam". I tu su djeca osjetila potrebu„Blaženije je davati nego primati". Kada smo krenuli u posjet djeca su nas s radošću dočekala i bila su jako oduševljena. Bilo je to jedno veliko iskustvo za djecu naše škole koji su prvi puta posjetila djecu s posebnim potrebama. Druga akcija je bila „Za tisuću radosti" kao i svake godine pozvani smo odgovoriti izazovu veće solidarnosti i zajedništva. Akcija je bila treba nam VIŠE SVJETLA! Potrebno nam je svjetlo ljubavi, solidarnosti i dobrote u predbožićno vrijeme. Prodavali su se prigodni privjesci po pet kuna, a motivi su bili: djevojka, mladić, kuća, globus i računalo - sve se je prodalo.

VJEROUČITELJ Milan Pavić

HRVATSKI CARITAS

Kao i svake godine i ove godine smo pozornost posvetili akciji VIŠE SVJETLA!
U ovogodišnjoj akciji „Za 1000 radosti" pozornost je posvećena svjetlu. Teško je živjeti u tami uz osjećaj nesigurnosti i živjeti bez pouzdanja.
Pokušavamo ojačati osjećaj zajedništva. Polovica zarade od privjesaka s natpisom više svjetla otišlo je obiteljima s djecom većih potreba u našoj školi: obiteljima koje su pogođene gubitkom zaposlenja jednog ili oba roditelja i višečlanim obiteljima. Odaziv djece je ispunio sva naša očekivanja, čak i više.
Nadamo se da će se i sljedeće godine održati slična akcija.
Trebamo VIŠE SVJETLA!

Tina Kramarić, 5.a

Mia Petrovčić, 2.b

Sanja Pribolšan, 2.c

Dani kruha

Svake godine u našoj školi održava se svečanost „DANI KRUHA".
Zamolila sam tetu da ispeče kruh za moje školske prijatelje. Po cijelom stanu širio se očaravajući miris kruha. Ponijela sam ga u školu na blagoslov. Ponosno sam stajala sa svojom učiteljicom i cijelom školom dok je naš župnik Josip Žagar blagoslivljao kruh i razna peciva.
Dok sam nosila kruh moje je srce kucalo poput glasnog sata. Bila sam sretna. U razredu smo blagovali kruh, a učiteljica se radosno smiješila. Taj dan smo nekako svi bili posebno dobri, vjerojatno smo svi znali da nam je dragi Bog podario milost da možemo blagovati kruh i podijeliti s bližnjima. Jednog trenutka sam se sjetila da mnogi ljudi na svijetu gladuju. To me rastužilo i odlučila sam čuvati kruh, taj dar Božji.

Danijela Mali, 4.a

Razvijanje socijalnih vještina

u 3. i 4. razredima

U našem 4. b razredu je pedagoginja, gospođa Ljiljana Savić održavala zanimljive i poučne radionice. Družili smo se kroz cijeli treći razred i u prvom polugodištu četvrtog razreda. Radili smo dva puta mjesečno po dva školska sata.

Radionice su bile super! Uvijek sam nešto novo naučila i dobro se zabavila. Najdraže radionice su mi bile: Kreativno mišljenje, Kakvu školu želimo, Nenasilno rješavanje sukoba… Uživala sam u igrama. Posebno su mi se svidjele kad smo trebali prenositi lješnjake čačkalicama, igra kad smo morali jedno govoriti, a drugo činiti, kada smo glumili. Naučila sam da ako sam ljuta, prvo se moram smiriti i riješiti problem dogovoro.

Marta Grđan, 4.b

Preventivni socijalizacijski program (učenje socijalnih vještina) provodi se u našoj školi osmu godinu.

Cilj ovog programa je osnažiti prosocijalno ponašanje učenika, koje im omogućuje da se uspješno nose sa zahtjevima i izazovima današnjice.

Prvo polugodište program se provodio u 4. razredima (nastavak programa započetog u 3. razredu), a drugo polugodište provodi se u 3. razredima. U 3. c razredu u program su uključeni i roditelji. Do kraja godine bit će organizirane dvije radnice za roditelje, a savjetovanje s roditeljima održava se dva puta mjesečno.

Program provode pedagoginja škole Ljiljana Savić, psihologinja (vanjski suradnik škole) Melanija Slaviček i psihologinja škole Vera Raspudić u suradnji s Udruženjem „Djeca prva“.

Ljiljana Savić, pedagoginja

Naši najmlađi

Isprika

(Perica hoda po sobi, razgovara sam sa sobom, slaže knjige).
Perica: - Matematika, hrvatski, priroda i društvo….uuuh ta škola. Zar baš i danas moram ići na nastavu. Mislite da nisam naučio. Varate se. Sve, ama baš sve sam naučio, kao pravi štreber. Problem je u tekmi. I to vrlo važnoj. Igra Hrvatska za finale. Bit će prijenos na telki. Tata se super snašao. Dogovorio se sa svojom škvadrom u kafiću poslije posla. Lijepo, baš lijepo. Pivica, društvence, a ti Perica u školu. Slušaj učitelja! Čitaj! Piši! Računaj! Napiši višekratnike broja osam! Umanji pedeset i četiri za šest puta! Ili, nabroj sva prometala! Kojim se najbrže stigne do cilja? I…. Zašto je Svibanj napisan velikim početnim slovom S u priči Čarobna livada? Otkud ja znam. I zamislite, što je pisac htio kazati? Pa nisam mu ja bio u glavi. Eee, taj naš učitelj! Uvijek govori da se bavimo športom, gledamo športske emisije, a ne glupe serije. Ivan je obećao donijeti vokmen, pratiti prijenos i izvještavati nas o rezultatu. Ali, nije to to. Treba čuti i vidjeti udarac lopte, viku navijača, vidjeti atmosferu. Što bih mogao učiniti da to uživo doživim? Što? Što? Što? Imam ideju. Imam. Jupiiii! Sjetio sam se. Tata ima učiteljev broj. Promijenit ću glas. Nazvat ću učitelja i opravdati svoj izostanak. Moram naći broj. Moram ga naći. Samo gdje je? A sjetio sam se! Pored telefona su važni brojevi. Tu je sigurno i učiteljev broj. Tu je sigurno.

(Perica lista notes telefonskih brojeva i najedanput sretan uzvikuje.)

Perica: - Tu je. Super! Super! Našao sam ga!

(Perica uzima telefonski aparat i okreće broj nestrpljivo ponavljajući.)

Perica: - Javi se, daj javi se! Učitelju, dragi učitelju, javi se!

(S druge strane žice čuje se glas.)

Učitelj: - Halo! Halo!

(Perica se vrpolji s noge na nogu i kroz zube izmijenjenim glasom ispušta.)

Perica: Dobar dan.

Učitelj: Dobar dan.

Perica: Trebao bih gospodina učitelja Marka.

Učitelj: Pri telefonu. Izvolite!

Perica: Želio bih opravdati Vašeg učenika Pericu.

Učitelj: Dobro, ali kojeg? Imam dvojicu u razredu.

Perica: Pericu Metlaša. Danas ne će doći u školu.

Učitelj: Što se dogodilo?

Perica: Prehlađen je. Ima visoku temperaturu.

Učitelj: Koliku?

Perica: Trideset i osam s devet.

Učitelj: Baš je visoka. Jeste li ga vodili k liječniku?

Perica: Ne. Dao sam mu lupocet. Napravio čaj od šipka. Stavio sam mu i obloge, ali temperatura ne pada.

Učitelj: To nije dobro. Gospodine, to je za hitnu. Odvedite ga. S temperaturom se nije igrati.

Perica: Ma znam. Zato Vas i zovem da Vam kažem da neće u školu.

Učitelj: Ne brinite za školu. Samo neka on ozdravi. Sve će stići. Zdravlje je najbitnije. Nego, recite mi, s kim sam imao čast razgovarati.

Perica: S mojim tatom.

Tekst pripremili učiteljica Zorka Barić i učenici 3.b Mateo Marić i David Franičević.

Ovim tekstom uspješno su sudjelovali na Županijskom susretu Lidrano 2010.

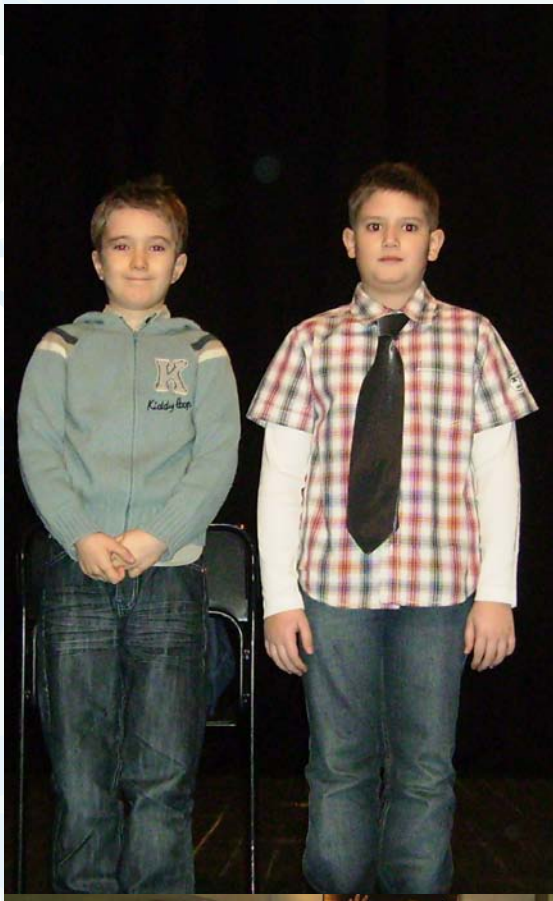

Aktiv RN

Svake godine vrijedne učiteljice svladavaju nove likovne tehnike uz pomoć novih ideja učiteljice Orlande Protić.

Jaslice u mojoj školi

Ove smo godine u školi imali posebne jaslice. Izradile su ih naše učiteljice i vjeroučiteljica. Radile su ih tri školska sata. Štalica je smještena u jednom kutu škole kraj našeg razreda. Jako je velika, a dno joj je prekriveno slamom. U štalicu su učiteljice stavile maloga Isusa, Mariju, Josipa i nekoliko životinja. Iznad nje je anđeo Gabrijel, koji drži platno s natpisom „Gloria". Pokraj štalice se nalazi ukrašeni bor. Na zidu iznad jaslica visi veliki plakat s gradom Betlehemom. Često prolazim pokraj jaslica. Podsjećaju me kako će uskoro doći Božićno jutro.

David Franjičević, 3.b

Mia Mihić, 1.b

Mirna Knez, 1.b

IZVJEŠĆE S TERENSKE NASTAVE

Učenici 4.a i 4.c koji idu na dodatnu nastavu posjetili su Tehnički muzej. On se nalazi u Savskoj ulici. Do muzeja smo putovali javnim gradskim prijevozom. U muzeju smo naučili kako su se kroz povijest mijenjala prometna sredstva i kako izgleda rudnik i vatrogasna oprema. Najviše su nam se svidjele makete brodova. Prekrasne su s puno detalja.

Filip Karaj, 4.c

Škola u prirodi, Novi Vinodolski, 4.a

Moja obitelj

Ja sam Ian, idem u drugi razred. Dobar sam, ali mogu biti bolji. Imam starijeg brata, koji je najbolji na svijetu. Igra se sa mnom i rijetko se svađamo. Ako je loše volje, izbaci me iz sobe. Moj tata ej strog, ali dobar. Kada se vrati s posla dobre je volje, ali me često šalje u krevet. Pita jesam li oprao zube, spremio torbu za školu ili svoju sobu. Moja mama radi u školi. Pomaže mi u pisanju zadaća. Ljuti se kad ne obavim svoje obveze u školi. Ponekad i viče, ali mislim da to radi zbog toga da postanem odgovoran i marljiv. Ponekad smo glasni, ali bismo sve napravili jedni za druge. Često kažemo oprosti; a molim, hvala, izvoli su naše uobičajene riječi.

Ian Boroš, 2.a

Maškare 2.c

Tara Hofman, 2. c

Mirna Knez, 1.b

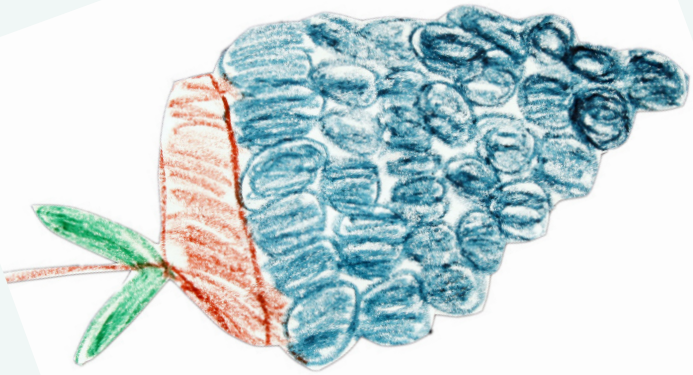

Antonio Glasnović, 3.a

NE ŽIVIMO SAMO ZA SEBE, 2.b

Prikupljali smo pomoć za djecu iz Afrike. Svi smo sudjelovali u toj akciji. Sretan sam, što sam mogao pomoći gladnoj djeci!

Lovro

Naišao sam na dječaka koji je pao s bicikla. Pomogao sam mu ustati i upitao: „Možeš li sam dalje?“ On mi je zahvalio i nastavio vožnju.

Martin

Ljudi u Africi su jako siromašni. Naša škola je sudjelovala u prikupljanju novčane pomoći za djecu u Africi. Odrekla sam se slatkiša, kako bih im pomogla.

Mia

Šetao sam s roditeljima. Naišli smo na prosjaka. Izvadio sam novčić koji sam dobio za čokoladu i dao ga prosjaku. Vidio sam mu osmijeh na licu, a i ja sam bio sretan.

Andrija

Išao sam iz škole. Ispred mene išla je jedna starica. Prišao sam joj, pozdravio je i pomogao joj prijeći cestu.

Antonio

Mama je bila jako umorna. Trebala je očistiti stan i pripremiti nešto za goste. Vidio sam da joj je teško pa sam joj ponudio pomoć. Kad smo završili oboje smo bili sretni.

Paul

Jednog dana kada sam išla u školu sam neki cvrkut. Pogledala sam oko sebe i u grmu ugledala ranjenu pticu. Ponijela sam je kući, ugrijala i zaliječila ranu. Kad je ozdravila pustila sam ju van.

Lucija

Za blagdan mami darujem sliku koju sam izradim. Mama se tomu veseli, a ja sam sretan kad je mama sretna.

Ivan

Volim pomagati svima kojima je pomoć potrebna. Jako sam sretna kad vidim nasmijana lica, njihova sreća je i moja sreća.

Cllea

U petak su inforamcije. Obećala sam mami da ću se truditi i dobro slušati učiteljicu. Znam da je mama sretna kad me učiteljica pohvali.

Matea

Gledao sam tužnog prijatelja i razmišljao kako bih ga mogao obradovati. Prišao sam mu i zamolio ga za igru. Pristao je, a u njegovim očima vidio sam radost.

Luka

Znam da je mama sretna kad se lijepo igram sa sekom i bratom. Ja sam stariji i uvijek im popuštam. Tako se svi troje lijepo družimo i veselimo.

Domagoj

Mnogi za Božić i Novu godinu prose ispred crkve. Sjede na ledenom betonu i mole za pomoć. Prošle godine sve kune iz džepa podijelio sam siromašnima.

Antun

Najavili su nam se gosti. Mama je pekla palačinke, a ja sam ih mazao i motao. Sve smo stigli napraviti dok su gosti došli. Bili smo sretni.

Denis

Imam mlađeg brata. On je tužan kad mama nekamo ide. Da bih ga razveselila ja mu pričam priče i igram se s njim.

Anamarija

Ne želim se tužakati s prijateljima. Kad se zbog nečeg posvađamo, dogovorimo se i lijepo ispričamo.

Jakov

Dok mama kuha ručak, ja odem u dućan kupiti ono što je potrebno.

Kristijan

Naišla sam na starca koji je prosio. Odjeća mu je bila poderana, izgledao je promrzlo. Pružila sam mu novčić i u očima sam mu vidjela sreću.

Nika S.

Prijatelju je bio nejasan zadatak. Objasnio sam mu kako treba izraditi. Kad je izradio zadatak obojica smo bili sretni.

Sven

Radosna sam kad sam sa svojom obitelji i kad si međusobno pomažemo.

Tia

Mama je imala puno posla, a seka je jako plakala. Pokušala sam je uspavati, kako bi mama mogla završiti posao. Nisam je uspjela uspavati, ali mi je mama zahvalila jer sam se potrudila.

Nika L.

Rado se družim i igram s prijateljem. Uvijek se dogovaramo i poštujemo jedan drugoga. Trebamo čuvati prijateljstvo.

Leonardo

Priča jesenskog lista

Jednog jesenskog dana igrao sam se u parkiću. U krošnjama drveća šumio je vjetar. Tim je vjetrom, u moj parkić, doputovao šareni jesenski list. Kada sam mu prišao čuo sam kako šušti. Pričao mi je gdje je sve s vjetrom putovao, kakve su ga kiše putem pratile, kako ga je nevidljivi kist obojio u šarene boje. Dok sam slušao njegovu priču, vratio se vjetar i poveo list na novo putovanje.

Mislav Janko Tor, 3.a

Tara Hofman, 2.c

Nika Lamesić, 2.b

Ostao sam sâm na grani, ostali su svi pali ispod mene. Vidiš kako sam crven. Zarumenjen kao crvena jabuka. Što mi vrijede lijepe boje kad sam usamljen… Oh, puca mi grančica. Padam, idem k prijateljima.

Karlo Krnjaić, 3.a

Jesen

Gole grane, šareno lišće,
sve to ima jesen.
Sunca nema,
iz dana u dan,
kao da je grad
usnuo veliki san.

Mislav Janko Tor, 3.a

Tibor Bošnjak, 1.b

Daria Barba, 2.a

Riječi prirode

Žuto klasje,
žuto Sunce.
Modro nebo
plavo more.
Biserne kaplje
na žutom cvijetu.
Bistra voda
na plavom planetu.

Sven Šironja, 3.a

Da sam ja lastavica

Da sam ja lastavica i da sam se upravo vratio iz dalekih krajeva, pričao bih znatiželjnom hrčku ovu priču:
Živio sam u Africi i upoznao mnogo životinja. Jednog dana sam krenuo sa svojom obitelji na dalek put. Preletio sam pustinju, planine, Sredozemno i Jadransko more.
Letio sam i ugledao Hrvatsku. Kad sam stigao, bio sam jako umoran. Spustio sam se na brijeg i sreo tebe. Moraš, i ti hrčku, vidjeti još mnogo država, gradova i mora. A kad vidiš visoke planine, kojima vrhovi dodiruju oblake, prekrasne zelene šume te plavi nebeski svod…
Kada se oporavim, povest ću te na krilima svojim i preletjet ćemo zajedno cijeli svijet.

Sven Šironja,3.a

Marin Smoljan, 1.a

Marcela Mikulić, 4.c

Marko Host, 2. c

Sven Široonja, 3.a

Klara Nevistić, 3.a

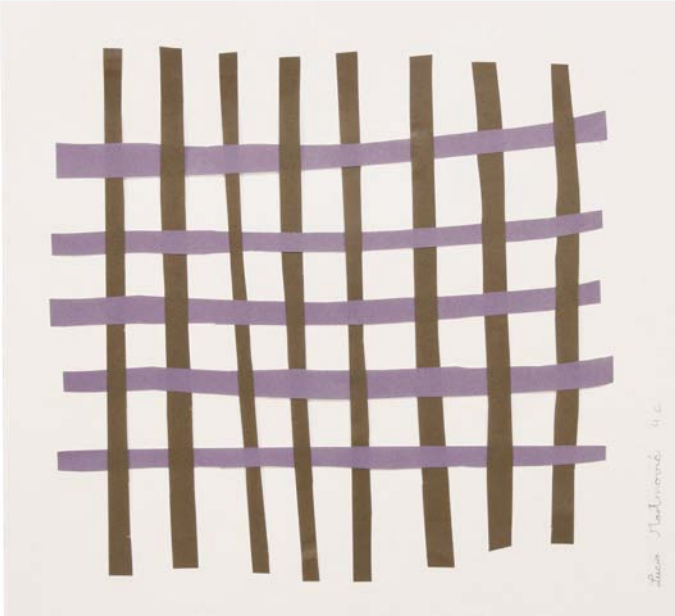

Lucia Martinović, 4.c

Zabava

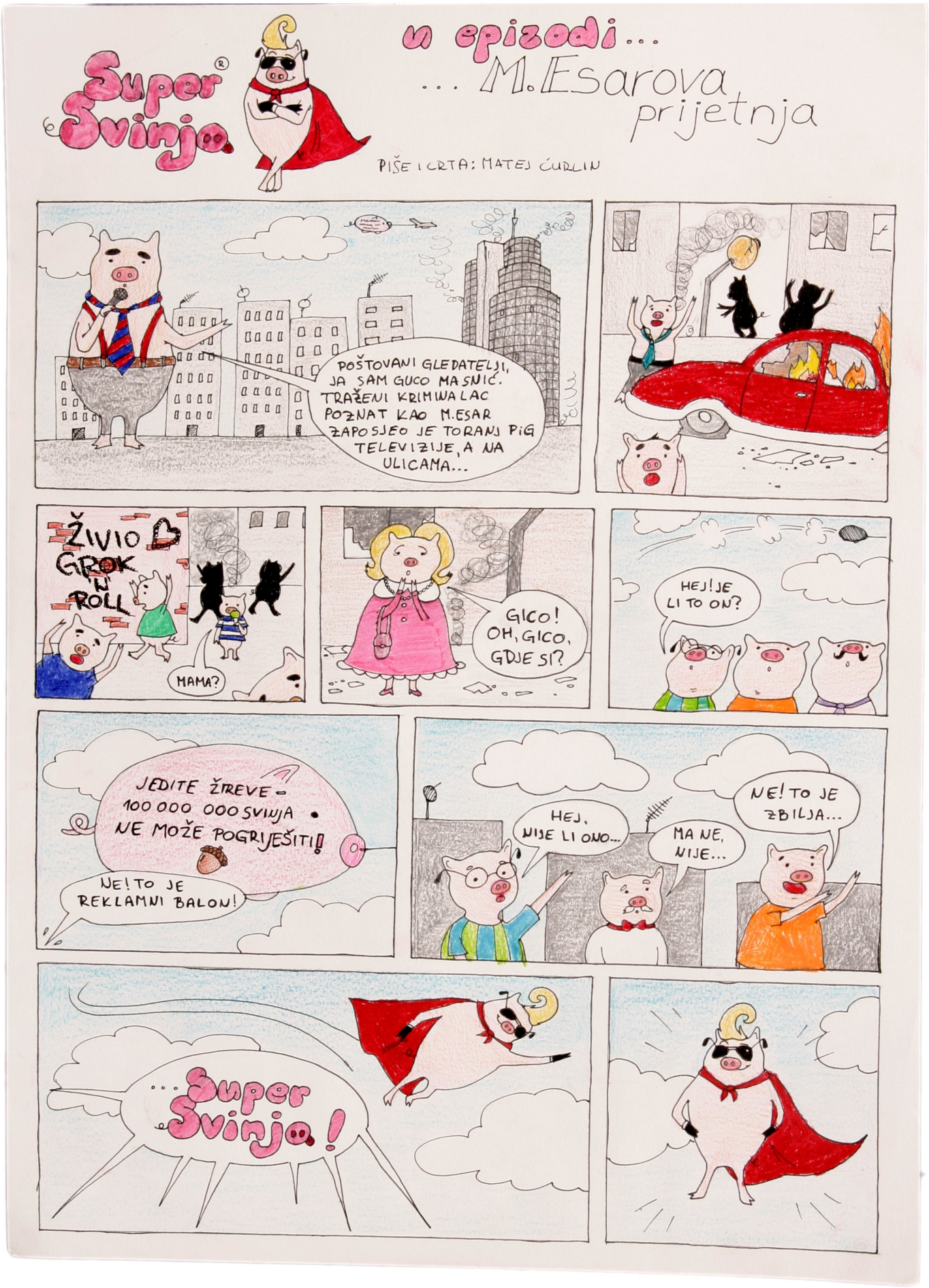
Super Svinja®
u epizodi...
... M.Esarova prijetnja
PIŠE I CRTA: MATEJ ĆURLIN
POŠTOVANI GLEDATELJI, JA SAM GUCO MASNIĆ. TRAŽENI KRIMINALAC POZNAT KAO M.ESAR ZAPOSJEO JE TORANJ PIG TELEVIZIJE, A NA ULICAMA...
ŽIVIO GROK 'N ROLL
MAMA?
GICO! OH, GICO, GDJE SI?
HEJ! JE LI TO ON?
JEDITE ŽIREVE - 100 000 000 SVINJA NE MOŽE POGRIJEŠITI!
NE! TO JE REKLAMNI BALON!
HEJ, NIJE LI ONO...
MA NE, NIJE...
NE! TO JE ZBILJA...
... Super Svinja!

Nagrada Modre laste

ZABUNA

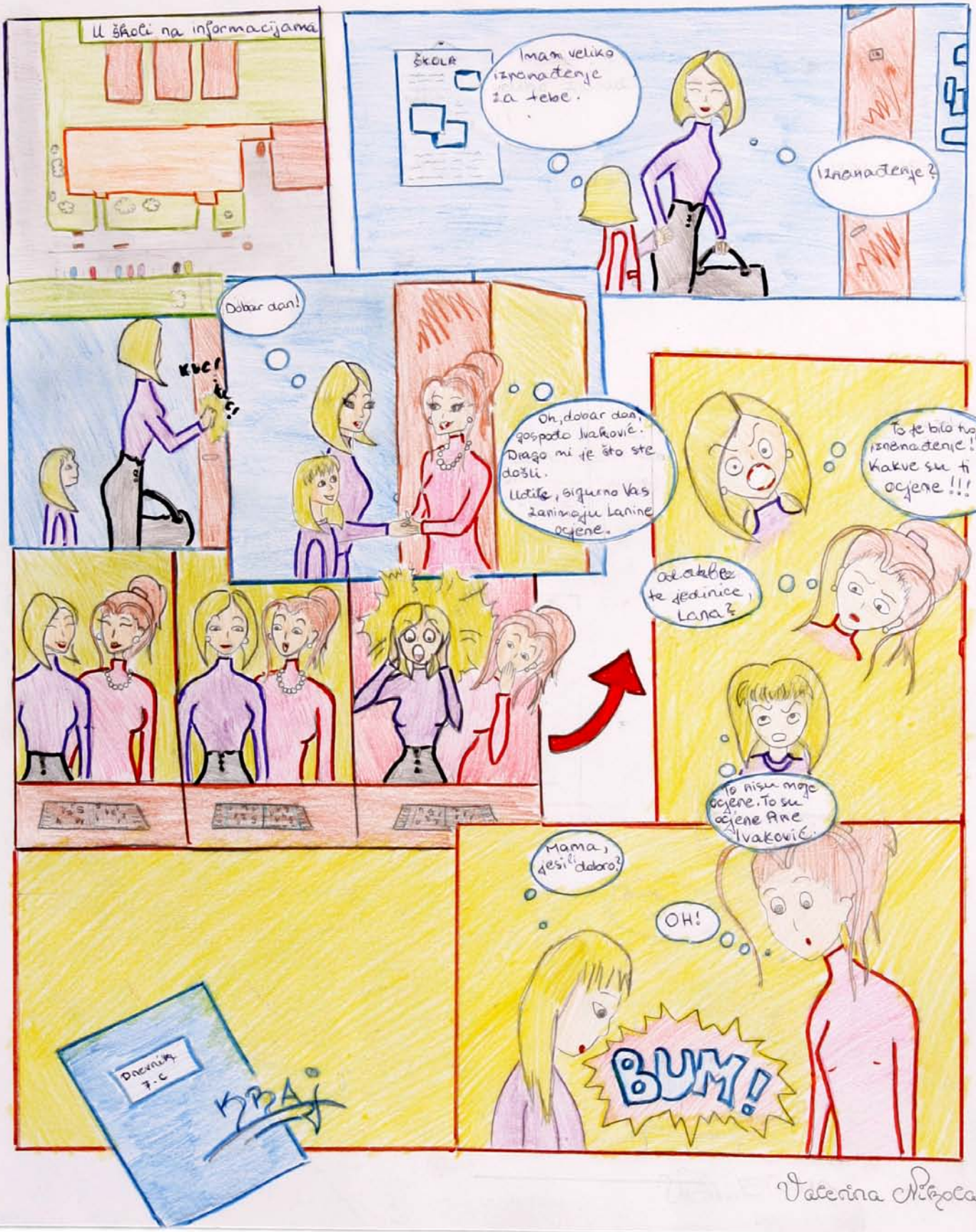

Valentina Pižoca, 7.c

Marta Zorić, 1.b

Da sam ja učiteljica...

- **više bismo razgovarali, a manje pisali testove**
- **imali bismo šarene klupe, ploče i spužve (ljubičaste)**
- **zabranio bih trčanje, guranje na hodniku**
- **skratila bih sat na 30 minuta**
- **obojila bih učionice u šareno**
- **ispred škole bih postavila lunapark, parkić za igru i jezero te bismo posadili puno cvijeća**
- **za jelo bismo imali pizze, hamburgere sendviče i svakakva jela**
- **imali bismo dućan za slatkiše u školi**
- **ne bi bilo puno testova, nego kratkih provjera**
- **uvela bih nove predmete kao što su: Internet, O životu i Kako biti dobar prijatelj**
- **djeca ne bi nosila knjige doma, već bi ih ostavljala u ormarićima sa šifrom**
- **više bismo reciklirali i manje trošili papir**
- **svaki dan bismo imali tjelesni, likovni i glazbeni**
- **imali bismo stolni nogomet, stolni tenis i slične igre u školi**
- **svi bismo išli u kazalište, operu i u HNK**
- **na satovima bismo se više šalili i radili plakate**
- **u svakoj učionici bi bio „kutak za žutu minutu“**
- **povijest bi za mene bila svaki dan**
- **išli bismo svaki tjedan u kino**
- **kad netko ne bi imao pribor, ne bi dobio minus**
- **napravio bih puno dobrotvornih akcija za pomoć ljudima kojima je potrebna**
- **uredio bih školu i oslikao ju smiješnim i lijepim crtežima**

6. a

LJENIVITIS

(Majka zabrinuto ulazi sa sinom
u liječničku ambulantu).

MAJKA: Dobar dan, doktore!
Nedostaje nam potpore.
Pomozite, pomozite,
Sina mi izliječite!
Glava mu puca,
Cijele dane štuca.
Već danima leži,
A sve znanje mu bježi.
LIJEČNIK: Kakve su ti ocjene?
Pitam radi procjene.
PACIJENT (umoran i tužan):
Imenik kao vinograd izgleda
Kolac do kolca, red do reda.
Poneki labud
Pokazuje moj trud.
LIJEČNIK (iskusno donosi odluku):
Dijagnoza: ljenivitis.
Preporučujem primi se knjigitis.
Situacija je grozna
Propisujem vježbu mozga.
Rano ustajanje, redovito štrebanje
Kada zavoliš učenje,
Prestat će tvoje mučenje.
PACIJENT (domišljato):
Ali dragi doktore
Ja od učenja više volim kompjutore.
Bilo bi mi bolje
Da dobijem jedan
Makar preko mamine volje.
LIJEČNIK:Vidim mozak ti radi
Ima spasa za tvoj život mladi.
Kada kompjutor zaslužiš
Dobit ćeš ga, kužiš?!
(pacijent gleda mamu)
MAJKA: Kada imenik zablista
Na stol ti stiže windows vista!
Doktore, baš vam hvala,
Za njegovu želju nisam znala.
(Mama i sin zadovoljno
i sretno odlaze kući).

Dora Petrović, 6.d

FUKS
Piše i crta: Ana Bertić
Ja sam Rafael, a ovo je moj prijatelj pomoćnik Mark. Nema mrlje koju FUKS ne može očistiti. Ne vjerujete? Idemo Marka!
Oprostite, možemo li vas nešto pitati?
naravno!
FRANJO
Mark brzo!
Jao, što ste mi to učinili!?
Gospodine, danas je vaš sretan dan jer mi imamo FUKS samo u trenutku FUKS može ukloniti mrlje. Bila to rajčica ili mrlja od tinte!
Upravo ćete imati čast isprobati ga!
Sada samo dodamo FUKS i promiješamo.
Još 5 minuta i bit će ko' novi
Treba dobro promiješati!
FUKS
Recite sada gospodine, kako vam se sviđa FUKS!
Ali ja nisam FUKS! Ja sam Franjo!!!
Evo vam vaš FUKS!
BLATO

Domagoj Penava, 2.b

Mia Tkalčević, 1.a

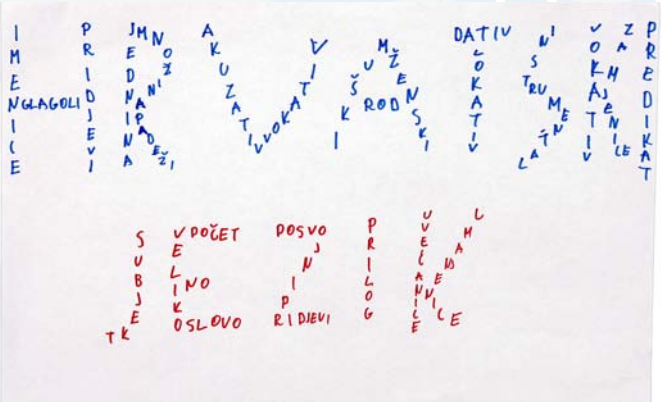

Marko Novokmet, 5.c

U ŠKOLSKOJ AMBULANTI

(Radnja se zbiva u školskoj ambulanti.)

LIJEČNIK: dobar dan!

UČENIK: Baš i nije.

LIJEČNIK: U čemu je kvaka?

UČENIK: Od silnih ispita ostajem bez zraka!

LIJEČNIK: A tako? To je bar lako, prepisat ćemo svašta – izliječiti u tebi nestaška. Prvo, primi se knjige, evo ti, manje jedne brige. A za zrak, recept je lak, kroz prozor, sunčeva zraka zove van svakog bedaka.

Josip Novosel, 6.a

Biseri iz školskih klupa

Biseri iz školskih klupa…

Imenice se mijenjaju po padežima. One se, dakle, dekliniraju ili cikliraju.

Glasovna promjena u kojoj se glasovi n i j spajaju u nj se zove jecanje.

Sklonidbu zovemo još i diskriminacija.

Četverostih još zovemo katran.

Sebe ili se je povrtna zamjenica.

Obrnut poredak riječi u rečenici zovemo inspiracija (inverzija).

Zamjenice moj, tvoj, naš, vaš, zajednički.

Izbroji do deset: 1, 2,3,… (A gdje je jedinica? Jedinica je u imeniku!)

Što najviše voliš u školi? Veliki odmor.

A najdraži predmet? Mali odmor.

Severin na klupi - Severin na Kupi

Prilagodba književnog djela u film zove se alimentacija (adaptacija).

Lana Bijelić, 1.a

Horoskop

piše: Luka Galić, 7.c

OVAN

Cure: S tobom nema nikakvih problema, čvrsto si odlučila da ćeš poboljšati svoje ocjene i ponašanje. Ako tako nastaviš, imat ćeš više samopouzdanja i vjere u sebe.

Dečki: Vrlo si pričljiv i društven tako da se od tebe jedva dolazi do riječi. Malo zatvori usta jer će kasnije to svima ići na živce.

VAGA

Cure: Ako ti se čini da u životu imaš mnogo nesporazuma, ne krivi druge za njih. Razmisli koliko im sama pridonosiš, i iskazuješ li dovoljno svoje želje i potrebe.

Dečki: Muči li te to što su se dečki iz razreda podijelili u dvije ili više skupina pa ne znaš kojoj bi se priklonio, odberi onu koja ti je bliža. Bolje ćete se razumjeti i ljepše družiti.

BIK

Cure: Ako poput brojnih pripadnika svoga znaka prihvatiš takozvanu filozofiju „lako ćemo“ sigurno ćeš kasnije požaliti.

Dečki: U nekoliko sljedećih mjeseci toliko ćeš se zabavljati, da će sve što ti je do tada pričinjalo zadovoljstvo izgledati poput blijede sjene. Život je ipak zabavan.

ŠKORPION

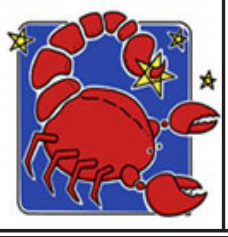

Cure: Krpice, cipelice i ugodno druženje te najviše vesele, ali znaš da ima važnijih stvari u životu. Na primjer znanje, a u školsko doba to znači- ocjene. Ako si nezadovoljna svojim ocjenama potrudi se više, sve će ti se vratiti.

Dečki: Padne li ti na pamet kako u razredu ne bi smio sjediti blizu simpatije, tu misao jednostavno izbriši. Zašto? Ti si samo tinejdžer.

BLIZANAC

Cure: Pokušaj se manje vezati za sve što se oko tebe događa. Neke stvari jednostavno brzo prolaze koliko god se trudiš zadržati ih. To ne znači da ih trebaš ignorirati, bitno je da znaš kada treba krenuti dalje.

Dečki : Moraš biti svjestan toga da ponekad koliko god se trudiš ne možeš napraviti nešto onako kako bi htio. Bitno je da znaš da to nije do tebe i da si dao sve od sebe, te da nemaš za čim žaliti.

STRIJELAC

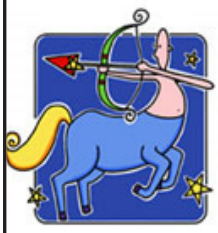

Cure: Ako su ti ocjene lošije nego što si planirala, ne očajavaj misleći da to nećeš nikad promijeniti, već se prihvati posla jer oni koji vjeruju u sebe, rade i uče, uspijevaju u životu.

Dečki: I sam se iznenadiš kad se s vremena na vrijeme sjetiš tko ti se sve i zašto zamjerio. A zapravo sve bi bilo bolje da to zaboraviš. Tada bi bio bolja osoba.

RAK

Cure: U posljednje vrijeme češće se prisjećaš svojih neuspjeha nego uspjeha i to ti naravno nije ugodno. Kad god počneš razmišljati ružno , sjeti se nečeg lijepog.

Dečki : Katkada pomisliš kako baš i nisi nalik na svoje roditelje, no to nije važno, važno je koliko se razumijete.

JARAC

Cure: Tijekom prošlog mjeseca shvatila si da učenje donosi radost i sreću, jer uspjeh u školi znači dobre ocjene, a tada si zadovoljna ti, tvoji roditelji, i profesori.

Dečki: Iako će svi oko tebe biti zadivljeni tvojom energijom poželjet ćeš da je imaš još i više, jer ti se čini da ne uspijevaš sudjelovati u svemu što te zanima.

LAV

Cure: Kada s dvije-tri strane čuješ da si slatka, zemlje jer je biti slatka zadnja stvar koju želiš.

Dečki: Prava si umjetnička duša, dan ti je prepun obveza i voliš biti stalno u pokretu. Ti si stvoren za ples i slikarstvo, tamo ćeš sigurno pronaći uspjeh i sreću.

VODENJAK

Cure: Još ćeš se malo morati strpjeti i pričekati vrijeme u kojem ne ćeš imati toliko nesporazumima, kako sa samim sobom, misleći tako i s drugima.

Dečki: Ako ovaj mjesec nisi uspio osvojiti svoju simpatiju, pričekaj do sredine lipnja, a onda ponovno kreni u napad. Ipak dobro pripazi što govoriš jer ćeš biti vrlo uvjerljiv.

DJEVICA

Cure: U središtu tvoga zanimanja bit će „osvajački pohodi“, a čak i ako si već osvojila njegovo srce željet ćeš to potvrditi. Budi nježna.

Dečki: Osjećaš da je došlo tvoje vrijeme za zaljubljivanje. Bilo kako bilo, najvažnije je da sačuvaš bistru glavu, to bi ti bila velika pobjeda.

RIBE

Cure: Razum ili osjećaji? Kada bi trebala birati uvijek bi odabrala razum, ali u lipnju, osobito početkom mjeseca, odabrat ćeš osjećaje, i to će te učiniti sretnom.

Dečki: Nedovoljno jedeš, premalo se baviš sportom, rijetko učiš, a možda činiš još nešto što ne valja. Doista je došlo vrijeme za promjene. Trgni se malo, bit ćeš puno sretniji.

TAXI
DEVETI JE DAN VLADAVINE ŽIVOTINJA.
VIJESTI
ŽIVOTINJSKA REVOLUCIJA
PIŠE I CRTA: Ivana Kumanović
POGLEDAJTE PIŠE DA JE LAV POBIJEDIO NA IZBORIMA
OVO JE ODLIČNO! TREBALI SMO PREUZETI VLAST NAD LJUDIMA VEĆ MNOGO RANIJE.
ZABRANJENO HRANITI LJUDE
MAMA, VIDI ČOVJEK!
ŽURR ŽURR
SINE, PROBUDI SE. MORAŠ IZVESTI PSA U ŠETNJU.

GRADSKI URED ZA ZDRAVSTVO I BRANITELJE
ZAVOD ZA JAVNO ZDRAVSTVO DR. ANDRIJA ŠTAMPAR
SLUŽBA ZA MENTALNO ZDRAVLJE I PREVENCIJU OVISNOSTI

Savjetovalište, Mirogojska 11, tel.: 3830 088, 3830 066
Jedinica za izvanbolničko liječenje ovisnika, Remetinečki gaj 14, tel.: 6521 088, 6521 083
Jedinica za izvanbolničko liječenje ovisnika, Grižanska 4, tel.: 2991 356, 2991 368

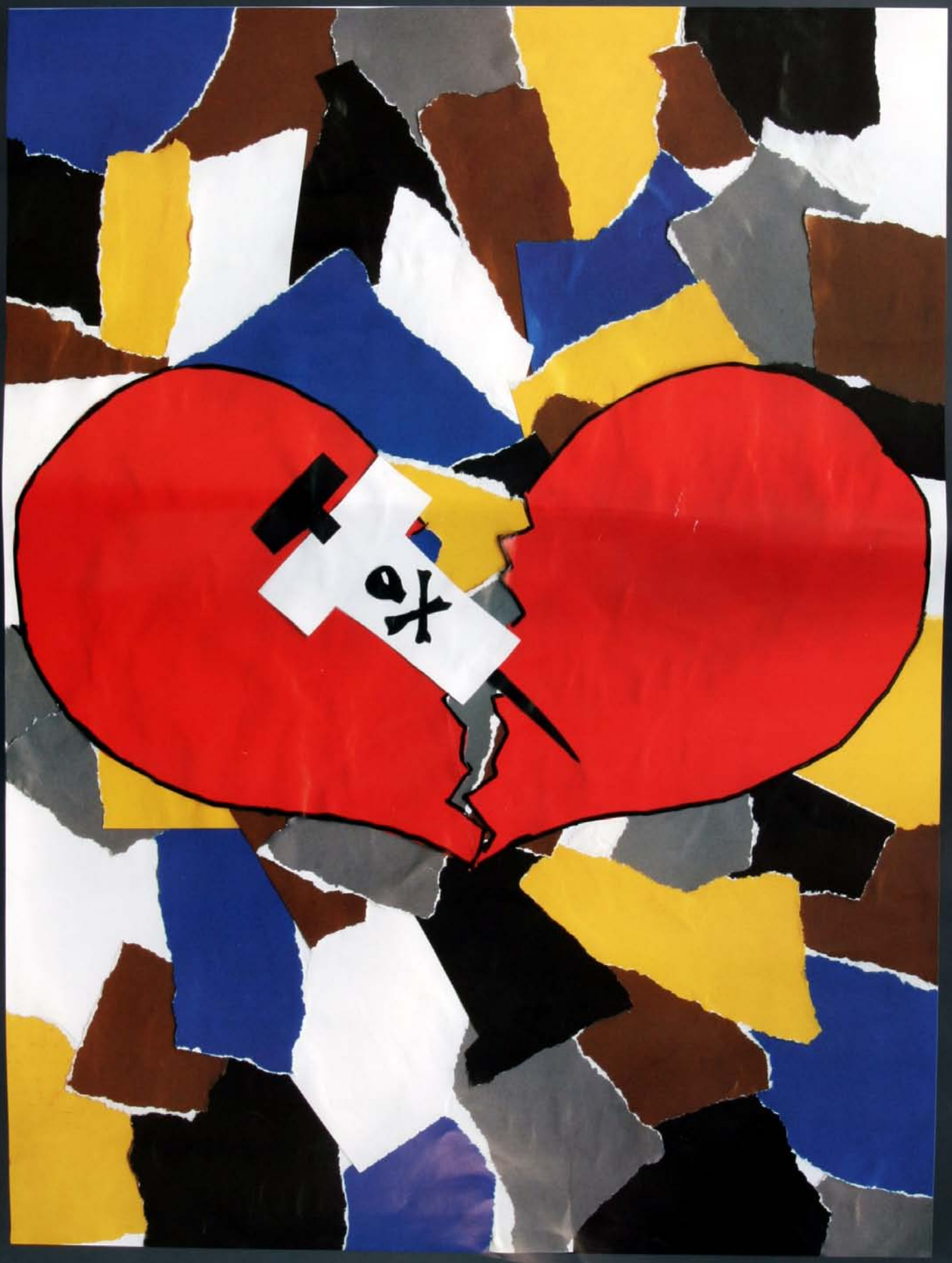

Nagradni natječaj "Škola bez ovisnosti - Grad bez ovisnosti" 2009./2010.
Prvonagrađeni plakat: OŠ Vjenceslava Novaka, VIII. a